

TAAJAMAOSAYLEISKAAVA

Arvokkaat luontokohteet 28.11.2011

Selostusta täydentävä liite

Johdanto

Tämä luontokohteiden luettelo on Lohjan kaupungin taajamaosayleiskaavan selostuksen (28.11.2011) liiteaineisto. Se antaa perustiedot taajamaosayleiskaavan luontokohteista. Tiedot on saatu Hiiden ympäristökartastosta sekä raportista Luontoselvitys eräillä Lohjan taajamaosayleiskaavan alueilla. Tietoja on päivitetty tai tarkistettu maastossa kaavatyön yhteydessä. Jokaisesta kohteesta ilmenee kohteen tai alueen suojelun toteuttamistapa, arvoluokka, suojelun peruste ja alueen kuvaus lyhyesti. Kohteiden numerointi vastaa taajamaosayleiskaavan kartan ja kaavaselostuksen kohdeluettelon numerointia.

Luontokohteet on ryhmitelty Ympäristöministeriön oppaan Yleiskaavamerkinnot ja -määräykset mukaisesti:

- nat, Natura 2000 –verkostoon kuuluva alue
- S1, Suojelualue, Luonnonsuojelulain 29 §:n perusteella suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu alue
- S2, Suojelualue, Luonnonsuojelulain 47 §:n perustella suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu uhanalaisen eliölajin esiintymispaikka.
- S3, Suojelualue, Luonnonsuojelulain 49 §:n mukaisen eliölajin (liito-orava) lisääntymis- ja levähdyspaikka.
- SL, Luonnonsuojelualue, Luonnonsuojelulain nojalla perustettu tai perustettavaksi tarkoitettu luonnonsuojelualue.
- luo, Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue (merkinnällä on osoitettu perinnebiotoopit, perinnemaisemat, uhanalaisten lajien esiintymisalueet ja metsälain 10 §:n mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt tai muutoin luonnon monimuotoisuuden kannalta huomioitava alue)
- ge, arvokas muodostelma
- sl, Luonnonsuojelulain nojalla suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu kohde tai luonnonmuistomerkki. Merkinnällä on osoitettu luonnonmuistomerkit sekä muita alueeltaan suppeita suojeltavia kohteita.

Lisäksi taajamaosayleiskaavassa on huomioitu uhanalaisten ja huomionarvoisten lajien elinpaikat sillä tarkkuudella kuin se taajamaosayleiskaavan mittakaavassa on mahdollista. Uhanalaisten lajien esiintymätietoja on poikkeuksellisen paljon, 528 kpl. Tämän lisäksi tulevat muut arvokkaat lajit, joiden esiintymiä on satoja. Esiintymien runsaus johtuu Lohjan kalkkipitoisesta ja rehevästä maaperästä sekä muista hyvistä luonnonoloista ja luonnon vaihtelevuudesta. Uhanalaisten ja huomionarvoisten lajien elinpaikat sijaitsevat pääosin kaavassa osoitetuilla suojelu- ja luontokohteilla, pieneltä osin myös virkistys- tai maa- ja metsätalousalueilla. Osa tiedoista on vanhentuneita ja osa elinpaikoista sijaitsee lajille epätyypillisissä kasvupaikoissa, kuten ojissa tai teiden reunoilla. Muutamia tällaisia elinpaikkoja on rakennettaviksi osoitetuilla alueilla, mutta nämä ovat pääasiassa jo rakennettuja alueita. Kyseiset yksittäiset kohteet on tarkoitus ottaa huomioon yksityiskohtaisemman kaavoituksen yhteydessä.

Ympäristöpäällikkö Risto Murto ja ympäristösuunnittelija Tanja Ruusuvaara-Koskinen ovat ryhmitelleet ja tarkistaneet luontokohteet sekä tarvittaessa täydentäneet tietoja ja alueiden rajauksia. Yhteenvetoa ovat työstäneet lisäksi milijöosuunnittelun opiskelija Kaisa Långström (31.8.2011 saakka), kaavasuunnittelija Teija Liuska (11.11.2011 saakka) ja kaavasuunnittelija Ann Roberts (1.11.2011 lähtien).

Lohjalla 28.11.2011

Leena Iso-Markku
yleiskaavoittaja

Risto Murto
ympäristöpäällikkö

Sisällysluettelo

nat Natura 2000 – verkostoon kuuluva alue 8

1	Pähkinäniemi	8
2	Vappulan saarnilehto	8
3	Ojamonkankaan harjualet	9
4	Sorrnsuo	9
5	Lohjanharjun harjualet	10
6	Paloniemen kedot	10

SL Luonnonsuojelualue 11

1	Kukkumäen kallio	11
2	Kokkilan keto	11
3	Pähkinäniemi	12
4	Jusolammen rantaneva	13
5	Vappulan saarnilehto	13
6	Vappulan rantalehto	14
7	Sunnanlidin lehto	14
8	Neitsytlinnan luonnonsuojelualue	15
9	Ojamonrannan tervaleppälehto	15
10	Myllylampi	16
11	Porlan lehto	16
12	Moisionrannan rantalehto	17
13	Munkkaanojan- Kruotinojan lehdot	17
14	Sorrnsuo	18
15	Lohjanharjun harjumetsän suojelualue	18
16	Lohjanharjun pirunpelto	19
17	Nummenkylän kohosuo	19
18	Lieviön Itänurkan puro	20
19	Karnaisten rantalehto	20
20	Helennokan rantalehto	21
21	Haukilahden tulvaniitty ja rinnelehto	21
22	Paloniemen kedot	22
23	Isosaaren kalkkikallio	22
24	Kalkkisaari	23
25	Liessaari	23
26	Immoon saari	24
27	Hevossaaren lehto	25
28	Ollisaaren kalkkikalliot	25
29	Muutettavansaari	26
30	Mustasaari	26

**sl Luonnonsuojelulain nojalla suojeltu tai suojelta
vaksi tarkoitettu kohde tai luonnonmuis-
tomerkki 27**

1	Kokkilan mänty	27
2	Pailan puukuja	27
3	Mylllylammen saarni	28
4	Lohjan kylän syyläkuusi	28
5	Pappilan kierrerunkokuusi	28
6	Laakspohjan puukuja	29
7	Nummenkylän kataja	29
8	Hiitisten käärmeukuusi	29
9	Pottenperin lintuluoto	30
10	Kaurasaaren itäpuolen lintuluoto	30
11	Paloniemen lintusaaret	31
12	Isosaaren lintuluoto	31
13	Salmenkarin lintuluoto	31

S1 Suojelualue 32

1	Knappsbergsbergetin pähkinäpensaslehto	32
2	Öljynpuristamon jalopuumetsä	32
3	Haukkavuoren pähkinäpensaslehto	33
4	Pahnamäen pähkinälehto	33
5	Kurjenniityn pähkinäpensaslehto	34
6	Haukilahden pähkinäpensaslehto	34

S2 Suojelualue 35

1	Lahokallion erityisesti suojeltava laji	35
2	Ojamon kartanon rantametsä	35
3	Ojamon kaivoslammen kallio	36
4	Liessaaren erityisesti suojeltava laji	36
5	Pitkäniemen rantalehto	37
6	Luhtalahden kallio	37
7	Lylyistenlahden kasvikohte	38

S3 Suojelualue 39

1	Laakspohjan liito-orava	39
2	Hossan liito-orava	40
3	Sauvonlammen liito-orava	40
4	Lehmijärven liito-orava	41
5	Nummenkylän liito-orava	41
6	Radioaseman etelänpuoleinen liito-orava	42

7	Radioaseman idänpuoleinen liito-orava	42
8	Lieviön Isaksonin kallion liito-orava	43
9	Lieviön hakamaan liito-orava	43
10	Hiittisten liito-orava	44
11	Hiittisten rajaportin liito-orava	44

luo Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue 45

1	Munkkikallion lehto	45
2	Öljynpuristamon lehto	45
3	Koukkurinteen pähkinälehto	46
4	Kyrkstadin lehto	46
5	Torikujan lehto	47
6	Suninhaan purolehto	47
7	Pyölin lehto	48
8	Yli-Pailan keto	48
9	Maksjoen niitty	49
10	Maksjoen puronvarsilehto	49
11	Jusolanlammen puronvarsilehto	50
12	Jusolan kalliokedot	50
13	Korpelansuo	50
14	Haikarinniemi	51
15	Haikarin kalkkikallio ja lehto	51
16	Kunnarlan lehto ja kalkkikallio	52
17	Harapakanmäen lehto	53
18	Kaatopaikan itä-koillisosankallio	53
19	Kekoniityn eteläpuolen kalliot	53
20	Haittulan kallio	54
21	Laakspohjan kartanomiljö	55
22	Sauvonlammen purolehdot	55
23	Tammirinteen kaakkoispuoleiset puronvarret	56
24	Lohjanharjun paahderinteet	56
25	Lehtomaan suoniitty	57
26	Muijalan lähdelampi	57
27	Keimon kallio	58
28	Peräsuo ja sen laskupuro	58
29	Muijalan radanvarren perhosesiintymä	59
30	Nälköönlampi	60
31	Nummenkylän lähteikkö	60
32	Arvolan kallio	61
33	Arvolan lehto	61
34	Nummenkylän radanvarren perhosesiintymä	61
35	Nummenkylän kartanonpuisto	62

36	Nummenkylän tammikot	62
37	Perätalon lehto	63
38	Hermannin kalliot	63
39	Pariisin lehto	64
40	Iisaksonin kallio	64
41	Hevoskallion lehto	64
42	Hiidensalmen kallioketo	65
43	Setolan kedot	66
44	Hiittisten kallioketo	66
45	Haukilahden tervaleppälehto	67
46	Luhtalahden kallioketo ja rantalehto	67
47	Muutettavanniemen kalkkikalliot	68
48	Kuoppanokan kallio	68
49	Ruolahden kalliokedot	69
50	Partioniemen kalkkikallio	69
51	Kaurasaaren kalliot	70
35	Pitkäniemen rantakallio	70

ge Arvokas geologinen muodostelma 71

1	Munkkikallio	71
2	Lahokallio	72
3	Ojamon kaivos	73
4	Kiviniemenlouhos ja kalkkikallio	74
5	Tytyrin louhos	75
6	Laukkamäki	76
7	Isosaaren kalkkikallio	77

Lähteet 79

nat Natura 2000 – verkostoon kuuluva tai siihen ehdotettu alue

1 Pähkinäniemi

Kohteen suojelu on Natura -ohjelman tavoitteiden mukaisesti toteutettu perustamalla alueelle luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue. Sisältää alueen SL3.

Virkkalan Pähkinäniemi on hyvin rehevää lehtipuuvallista pähkinälehtoa, jossa maaperän kalkkipitoisuuden vuoksi kasvaa monia harvinaisia ja uhanalaisia kasvi- ja sienilajeja. Lehto on puustorakenteeltaan erikoinen: kuusia on niukasti ja alueella on järeitä haapoja ja koivuja, joilla kasvaa uhanalaista haapariippusammalta. Uhanalaista suomukkaa on lehdoissa useita satoja versoja. Pähkinäniemi on erityisesti sienilajiston suhteen arvokas, mm. kalvomaljakkaan kasvupaikkana alue on maailmanlaajuisesti ainutlaatuinen. Muita Pähkinäniemen harvinaisuuksia ovat kuoppajänönkorva ja päärynärisakas. Lisäksi mainittakoon, että siellä on lehtopöllön pesimäreivi.

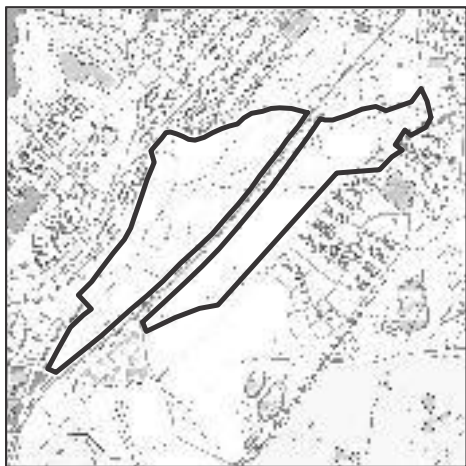
2 Vappulan saarnilehto

Kohteen suojelu on Natura -ohjelman tavoitteiden mukaisesti toteutettu perustamalla alueelle luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue. Sisältää alueen SL5.

Vappulan saarnilehto on lettokorpi. Alueella on yksi Uudenmaan suurimpia luontaisia saarnikoita. Puusto on pääosin kuusivaltaista, saarnia on sekapuuna. Alueen keskellä on saarnivaltaisia osia. Kasvillisuus on pääosin saniaisvaltaista lehtokorpea.

Saarnikorpi on erityisesti sienten suhteen merkittävä kohde. Alueelta on löydetty uhanalainen viherukonsieni, joka on tavattu Suomesta vain muutamasta paikasta.

Alueella kasvaa useita kymmeniä saarnia, joukossa melko isoja puita. Saarnilehto kärsii ojituksen aiheuttamasta kuivuudesta. Alueelle on laadittu hoitosuunnitelma.

3 Ojamonkankaan harjualue

Kohteen toteuttamiskeinona on maa-aineslaki, joka turvaa alueen geologiset arvot. Lisäksi alueen arvokkaimpia osia on suojeltu luonnonsuojelulain mukaisilla luonnonsuojelu-alueilla. Sisältää alueen SL8.

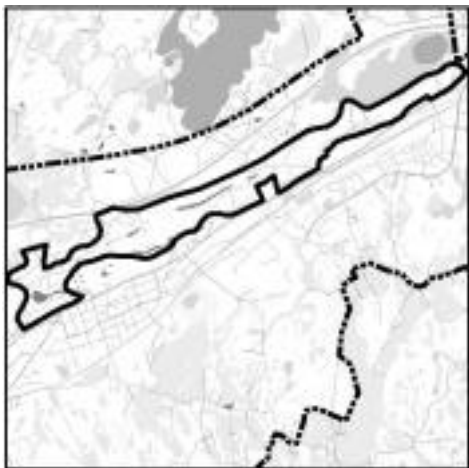
Ojamonkangas on läntisempi osa Lohjanharjun reunamoreenimuodostumasta. Se on jossain määrin rehevämpi kuin Lohjanharjun osa-alue. Pääosa Ojamonkankaasta on kuivahkoa kangasta. Harjualueen keskellä hiekkaisella puolukkatyypin kankaalla on muusta harjun laesta poikkeava ainutlaatuinen moreenikumpare. Se on luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu jääkautinen moreenimuodostuma, jota reunustaa Yoldia-meren muinaisranta.

4 Sorronsuo

Kohteen suojelu on Natura -ohjelman tavoitteiden mukaisesti toteutettu perustamalla alueelle luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue. Sisältää alueen SL14.

Sorronsuo sijaitsee Lohjanharjun lähteisellä lievealueella, ja se on toinen Lohjan alueen säilyneistä lettosoista. Suo on parhailta osiltaan lettorämettä, mutta sillä on myös karumpia suotyypppejä. Suo on suurelta osin ojitettu, mutta lähteisyyden ansiosta lettokasvillisuus on säilynyt, etenkin suon luoteisosassa. Suolla kasvavat mm. tupasluikka, jäkki, äimäsara ja villapääluikka. Erityisesti sammallajisto on arvokasta, pelkästään rahkasammallajeja on yli 20, mm. uhanalainen rannikkorahkasammal. Uudellamaalla uhanalaiseen lajistoon kuuluvat kirjorahkasammal, pohjanrahkasammal ja putkilokasveja lettovilla.

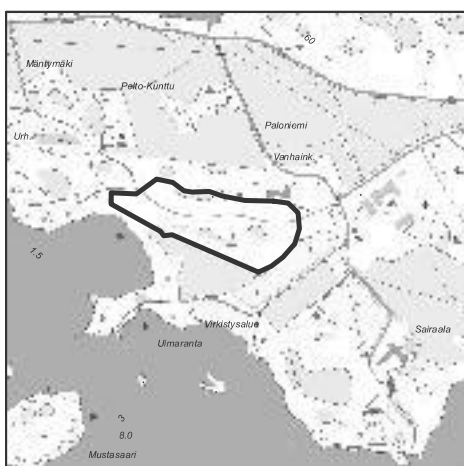

5 Lohjanharjun harjualue

Kohteen toteuttamiskeinona on maa-aineslaki, joka turvaa alueen geologiset arvot. Lisäksi alueen arvokkaimpia osia on suojeltu luonnonsuojelulain mukaisilla luonnonsuojelu-alueilla. Sisältää SL17 ja SL18

Lohjanharju on kasvillisuudeltaan varsin karua verrattuna esimerkiksi Etelä-Hämeen harjuihin. Pääosa harjualueesta on kuivahkoa puolukkatyyppin kangasta. Karua kanervatyyppeä lähenevää kangasta on loivilla etelärinteillä ja harjun laella. Sianpuolukkaa on rinteillä paikoin laikuttaisina kasvustoina. Kenttäkerroksen lajistoon kuuluvat mm. häränsilmä, pohjanmasmalo, kangasajuruoho, sikojuuri, kanervisara, kielo ja kalliokielo.

Lohjanharjun alue on kärsinyt asutuksesta ja liiallisesta kulutuksesta. Sillä on kuitenkin edelleen kasvillisuudeltaan varsin merkittäviä paisterinteitä.

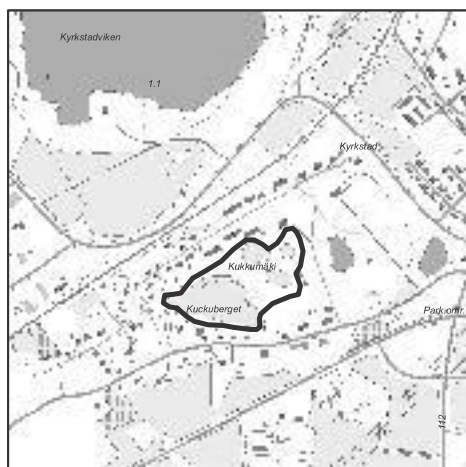
6 Paloniemen kedot

Kohteen toteuttamiskeinona on maanomistajan kanssa tehtävä sopimus. Maakunnallisesti arvokas perinnemaisema. Alueella on uhanalaista lajistoa. Sisältää SL28 alueen

Kyseinen kohde on kumpareista ja kallioista harvaa mäntyvaltaista metsää ja koivuvaltaisia alueita, jotka ovat olleet entisiä laidunmaita. Siitä ovat merkkeinä alueelle säilyneet useat hakamaatyypiset männyt ja koivut sekä alueen monipuolinen keto- ja niittykasvillisuus. Etenkin kalliokumpareilla on runsaslajista ketokasvillisuutta mm. jänönapila, ketokaunokki, ketokäenminttu, mäkilemmikki ja kevättädyke. Alueella on myös venäläistulokkaita mm. harvinainen harsulemmikki ja laajalti levinneenä harmio. Lajistossa on mm. erittäin uhanalainen kalkkihankasammal, vaarantunut kalvashuhmarjäkälää ja harvinainen etelänhankasammal. Aluetta on aloitettu hoitaa 1990-luvun puolivälissä avaamalla umpeenkasvaneita kallioalueita ja niittyosia raivaamalla ja niittämällä.

SL Luonnonsuojelualue

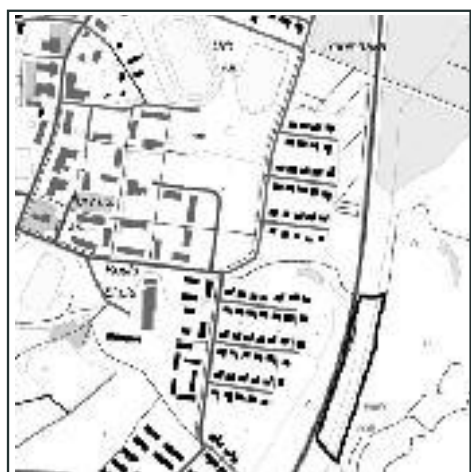
Alue on luonnonsuojelulain nojalla perustettu tai perustettavaksi tarkoitettu suojelualue

1 Kukkumäen kallio

Valtakunnallisesti arvokas, arvokas kallioalue, arvokasta kalliokasvillisuutta, hyvää jäkälä- ja kasvilajistoa, arvokasta pähkinäpensaslehtoa, maisemallisesti arvokas

Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta valtakunnallisesti arvokas kallioalue. Kukkumäki on korkea graniitti-hapan gneissikallio. Kukkumäki on ollut vuosien ajan läheiseltä teollisuusalueelta kulkeutuneen kalkkipölyn vaikutuksen alainen. Kalkkipölyn takia kalliolla on monia kalkinvaatijasammalia ja -jäkäliä. Kallioniityt ovat hyvin reheviä. Kallion koillisreunalla on pieniä vanhoja louhoskuoppia eli kallionreunamilla saattaa olla primaaristakin kalkkivaikutusta. Putkilokasvilajisto on aika monipuolinen. Lisäksi kallion etelärinteessä on pähkinäpensaslehtoa, jossa on mm. puumaisia lehmuksia. Myös muilla rinteillä on lehtoisuutta. Kukkumäki hallitsee alueen maisemakuvaa ja kallion laki on suosittu muuttolintujen tarkkailupaikka. Kallion lammikoissa elää vesilisko, joka on Lohjan seudulla harvinainen.

2 Kokkilan keto

Valtakunnallisesti arvokas, perinnemaisema, uhanalainen kasvilaji, erittäin monipuolinen niittylajisto, runsas perhos- ja hyönteislajisto

Kokkilan keto on melko laaja-alainen kallioketo- ja niittyalue. Laidunkäytön loppumisesta lienee huomattavasti aikaa, mutta koska alue on voimalinjan alla, sitä ei ole metsitetty. Kallioperä on kvartsi-maasälpägneissia ja mahdollisesti alueella kulkee pieniä kalkkisuo- niakin. Kalliolle satoi pitkään Virkkalan sementtitehtaasta kalkkipölyä, mikä muutti kasvillisuuden osin kalkkikallioketojen kasvillisuutta muistuttavaksi. Putkilokasveja ei liene montakaan levinnyt paikalle kalkkipölyn takia, sen sijaan eräät sammat lienevät paikalla juuri kalkkipölytulokkaita.

Pääosa kedosta ehti kasvaa umpeen ja muuttua sananjalkavaltaiseksi ja suurelta osin vesakon vallitsemaksi. Avokallio paljastumilla ja niiden reunamilla säilyi kuitenkin hyvin rikas ketokasvisto. Alueen merkittävin kasvi on koko Suomessa erittäin uhanalainen horkkakatkero, jolla on Uudellamaalla enää pari muuta kasvupaikkaa.

Aluetta on aloitettu hoitaa 1990 -luvun alussa raivaamalla pensastoa ja harventamalla puustoa sekä niittämällä alue vuosittain. Hoidon ansiosta alueen niittylajisto on monipuolistunut, vahvistunut ja parantunut. Kokkilan keto on Lohjan monipuolisin ja parhain perinnebiotooppikohde, jossa tavataan lähes 180 eri putkilokasvilajia. Alueen perhos- ja hyönteislajisto on myös runsas ja monipuolinen.

3 Pähkinäniemi

Valtakunnallisesti arvokas, pähkinäpensaslehto, uhanalaista lajistoa, arvokas sienilajisto ja hyvää lehtolajistoa, alue on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi, kuuluu myös Natura 2000 -ohjelmaan

Virkkalan Pähkinäniemi on hyvin rehevää lehtipuuvaltaista pähkinälehtoa, jossa maaperän kalkkipitoisuuden vuoksi kasvaa monia harvinaisia ja uhanalaisia kasvi- ja sienilajeja. Lehto on puustorakenteeltaan erikoinen: kuusia on niukasti ja alueella on järeitä haapoja ja koivuja, joilla kasvaa uhanalaista haapariippusammalta. Uhanalaista suomukkaa on lehdossa useita satoja versoja. Pähkinänimessä on hyvää lehtolajistoa mm. pesäjuuri, pystykiurunkannus, kotkansiipi, mustakonnanmarja ja jänönsalaatti.

Pähkinäniemi on erityisesti sienilajiston suhteen ainutlaatuinen: lehdossa kasvaa

erittäin uhanalainen kalvomaljakas, jota ei tunneta mistään muualta maailmasta. Muita Pähkinäniemen harvinaisuuksia ovat erittäin uhanalainen kuoppajänönkorva, joka on aiemmin tavattu Suomessa vain kerran ja uhanalainen silmälläpidettävä päärynärisakas.

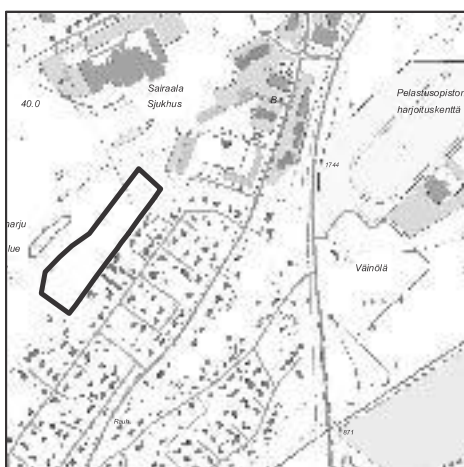
Pähkinäniemen pähkinäpensaslehto on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi. Alue kuuluu myös Suomen Natura 2000 -ohjelmaan ja alue sisältää taajamaosayleiskaavakohteen Nat 1.

4 Jusolammen rantaneva

Maakunnallisesti arvokas, uhanalainen laji, arvokas rantaneva- ja korpialue, Lohjalla harvinainen luontotyyppi

Jusolanlammen rantaneva ja -korpialueella on uhanalaista lajistoa. Jusolammen ympäristö on tiheään asuttua ja lammen rantojen kasvillisuus on kärsinyt asutuksesta. Parhaiten on säilynyt lammen pohjoisranta. Muillakin rannoilla on vielä jäljellä kasvillisuudeltaan merkittävää aluetta. Pohjoisrannan korvessa kasvaa valtakunnallisesti erittäin uhanalainen sääskenvalkku. Aiemmin sitä on tavattu myös lammen etelärannalla, jossa lajia voi hyvinkin vielä olla. Lammen nebareunuksen kasvilajisto on hyvää ja siellä tavataan mm. harvinaista suovalkkua, vehkaa, raatetta, rantayrttiä ja karpaloa. Vastaavanlaista Lohjalla on säilynyt vain muutamissa paikoissa. Pohjoisosien korven puuston muodostaa pääasiassa harmaaleppä, jonka joukossa kasvavat mm. hieskoivu sekä kiilto- ja virpajau.

5 Vappulan saarnilehto

Valtakunnallisesti arvokas, arvokas luontainen saarnilehto, uhanalainen laji, alue on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi, kuuluu myös Natura 2000 -ohjelmaan

Vappulan saarnilehto on yksi Uudenmaan suurimpia luontaisia saarnikoita. Puusto on pääosin kuusivaltaista, saarnia on sekapuuna. Alueen keskellä on saarnivaltaisia osia. Kasvillisuus on pääosin saniaisvaltaista lehtokorpea. Saarnikorpi on erityisesti sienten suhteen merkittävä kohde. Alueelta on löydetty uhanalainen viherukonsieni, joka on tavattu Suomesta vain muutamasta paikasta. Alueella kasvaa useita kymmeniä saarnia, joukossa melko isojakin puita. Saarnilehto kärsii ojituksen aiheuttamasta kuivuudesta. Saarnilehto lienee ollut huomattavasti laajempikin, mutta todennäköisesti paras osa on jäänyt asutuksen alle. Alueelle on laadittu hoitosuunnitelma.

Vappulan saarnilehto on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi. Alue kuuluu myös Suomen Natura 2000 -ohjelmaan.

6 Vappulan rantalehto

Maakunnallisesti arvokas, arvokas tervaleppäluhta, hyvää lajistoa

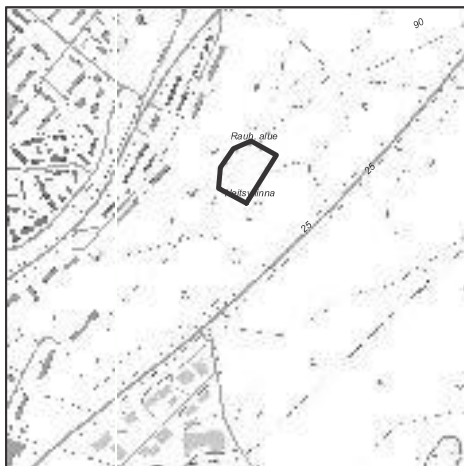
Lohjanjärven laskun jälkeen paljastuneelle maalle on syntynyt rehevää rantalehtoa. Siellä on sekä tervaleppäluhtaa, että kosteaa ja tuoretta lehtoa. Vanhojen ojitusten takia kosteat lehdot ovat suurelta osin muuttuneet kosteiden ja tuoreiden lehtojen välimuodoksi. Puusto on pääosin lehtipuuvaltaista, paikoin kuusivaltaista. Lehdon arvo on erityisesti sen pesäjuuriesiintymässä. Pesäjuuri on Uudellamaalla harvinainen rauhoitettu kämmekkä. Muita tämän lehtipuuvaltaisen, osin kuusettuneen lehdon lajeja ovat mm. vaahtera, taikinanamarja, suokeltto, lehtopalsami ja isotalvikki.

7 Sunnanlidin lehto

Maakunnallisesti arvokas lehto, pähkinäpensaslehto, hyvää lajistoa, osa alueesta rauhoitettu luonnonsuojelualueeksi

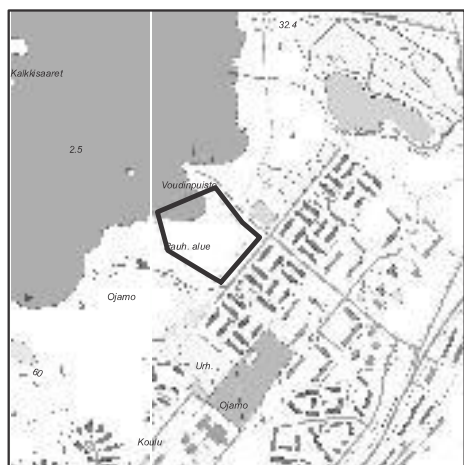
Alue on tuoretta ja ravinteista lehtoa, jossa on silmiinpistävän runsaasti pähkinäpensaita. Kuusikin on levinnyt lehtoon, mutta toistaiseksi pähkinäpensas on verraten hyvin säilyttänyt valta-asemansa. Alueella on myös jokunen mänty, haapa, vaahtera ja pihlaja. Lehdon pensaston muodostavat koiranheisi, taikinanamarja ja lehtokuusama. Alueella on vuohenputki- ja sinivuokko- käenkaali-lehtoa. Lehdossa kasvavat mm. harvinainen rauhoitettu pesäjuuri ja lehtoneidonvaippa. Suurin osa alueesta on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi.

8 Neitsytlinnan luonnonsuojelualue

Valtakunnallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla. kuuluu Natura 2000 -ohjelmakohteeseen, erikoinen moreenikumpare, geologisesti arvokas, myös maisemallista merkitystä

Luonnonsuojelulla rauhoitettu geologisesti erikoinen moreenimuodostuma, joka kohoaa omana erillisenä kumpareena Lohjanharjun reunamoreenimuodostuman harjalla. Vastaavanlaisia muodostumia ei ole muualla tavattu. Sen syntytavasta ei ole täyttä varmuutta. Moreenikumpare sijaitsee Ojamonkankaan Natura 2000 -ohjelmaan kuuluvan alueen sisällä.

9 Ojamonrannan tervaleppälehto

Paikallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla, tervaleppävaltainen rantalehto ja -luhta-alue, tyypillistä Lohjanjärven ranta-alueen kasvistoa

Lohjanjärven laskun jälkeen paljastuneelle maalle on syntynyt kasvivyhdyskunta, joka on varsin vetistä ja rehevää tervaleppäluhtaa. Luonnonsuojelualue on tyypiltään tervaleppävaltaista metsämäistä luhtaa. Puusto koostuu lähes yksinomaan lehtipuista. Tervaleppän lisäksi alueella kasvavat sekapuina ja -pensaina hieskoivu, tuomi, korpipaatsama, haapa, halava, harmaaleppä, pihlaja ja vaahtera. Alueella on myös todennäköisesti Ojamon kartanosta peräisin olevia saarnen taimia. Paitsi alueen puusto ja pensasto myös ruohovartiset lajit edustavat tervaleppäluhdalle luonteenomaista lajistoa.

10 Myllylampi

**Maakunnallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain no-
jalla, sisältää luonnonmuistomerkin, arvokas lampi rantakorpi-
neen ja -luhtineen, hyvää lajistoa**

Myllylampi on pikkulampi, jonka rannoilla on reheviä lehtokorpia ja tervaleppäluhtia. Rannoilla kasvaa muutamia isoja sekä muutamia kymmeniä pieniä saarnia. Yksi erittäin kookas saarni on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkiksi. Saarnet lienevät paikalla alkuperäisiä. Lisäksi alueella on muutamia pähkinäpensaita.

Alueella kasvaa harvinaisehkoa lajistoa: Korpinurmikka, nevaimarre, varsitatar ja poimulehväsammal. Harvinaista isotakiaista kasvaa niittymäisellä kohdalla lammen itärannalla. Rauhoitusmääräysten mukaan alueelle saadaan rakentaa luontopolku pitkospuineen ja opastauluineen. Lammessa on kasvatettu kalanpoikasia ja niitä siellä saa myös edelleen kasvattaa.

11 Porlan lehto

**Valtakunnallisesti arvokas, lehtojensuojeluohjelman kohde,
lähteinen lehto**

Myllylammen ohella viimeinen jäännös Ojamon lähteistä, jotka olivat kasvistoltaan ja kasvillisuudeltaan ainutkertaisia. Lähteisessä lehtokorvessa on 1980 -luvun lopulla kasvanut valtakunnallisesti erittäin uhanalaista hajasaraa yksi mätäs. Esiintymä oli ainut Manner-Suomessa. Uudellamaalla uhanalainen lännenhernesara on myös siellä kasvanut. Lehto on kärsinyt kuivuudesta Porlan pohjavedenottamon takia, jonka rakentaminen sattui yhteen harvinaisempien lajien häviämisen kanssa.

Sekapuustoisessa lehtoalueella on edelleenkin hyvää lehtolajistoa mm. lehtosinijuuri, lehtokorte, kevätlinnunherne, jänönsalaatti, sinivuokko ja harvinaista kangaskortetta ja isotakiaista. Porlan lehdossa tavataan myös monia hyviä lintulajeja, kuten sirittäjä, mustapääkerttu ja lehtokerttu. Alueella on myös pikkutikalle soveliaista ympäristöä.

12 Moisionrannan rantalehto

Paikallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla, rantalehto

Kasvillisuus on tyypillistä Lohjanjärven rantalehdolle. Moision rannan paikallisesti arvokas ruovikkoranta ja rantalehto on Lohjan edustavampia ruovikkorantoja – paitsi lajistollisesti myös kasvustojen vyöhykkeiden ja suuruuden vuoksi. Rantalehdossa kasvaa harvinainen isotakiainen.

Luonnonsuojelulailla rauhoitettu luonnonsuojelualue on pääosiltaan ravinteista tervaleppävaltaista kosteaa lehtoa. Tervaleppä lisäksi etenkin alueen eteläosassa kasvaa harmaaleppä sekä keskiosassa hieskoivu. Muita puita ja pensaita edustavat tuomi ja pihlaja sekä muutama yksittäinen halava, raita ja kiiltopaju, joita on etenkin vesirajassa.

13 Munkkaanojan - Kruotinojan lehdot

Valtakunnallisesti arvokas, monipuolinen ja laaja puron varren lehtoalue, arvokasta kasvillisuutta, hyvää lajistoa, laajuus vahvuutena

Munkkaanojan – Kruotinojan puronvarret sekä siihen liittyvät sivupurot muodostavat Lohjan savikkopuronvarsista laajimman, kasvillisuudeltaan edustavimman ja monipuolisimman kokonaisuuden. Alue on säilynyt hämmästyttävän hyvin, vaikka se on paikoin pahoin kärsinyt rakentamisesta, ojituksista ja hakkuista. Vaateliaaseen kasvustoon kuuluu mm. runsaat korpinurmikkaesintymät. Puronvarret lienevät olleet aiemmin suurelta osin laidunnettuja ja ovat nykyään pääosin harmaaleppävaltaisia.

Alueelle on ominaista puronvarren varsin rehevät saniais- ja mesiangervolehdot, muutamien paikoin on huomattavan laajoja kotkan-siipikasvustoja.

14 Sorronsuo

Valtakunnallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla, kuuluu Natura 2000 -ohjelmaan, kuuluu valtakunnalliseen soidensuojeluohjelmaan, arvokas kasvillisuus ja eliölajisto

Sorrnsuo sijaitsee Lohjanharjun lähteisellä lievealueella. Suo on parhailta osiltaan lettorämettä, mutta sillä on myös karumpia suotyyppejä. Suo on suurelta osin ojitettu, mutta lähteisyyden ansiosta lettokasvillisuus on säilynyt, etenkin suon luoteisosassa. Suolla kasvavat mm. tupasluikka, jäkki, äimäsara ja villapääluikka. Erityisesti sammallajisto on arvokasta, pelkästään rahkasammallajeja on yli 20 mm. erittäin uhanalainen rannikko-rahkasammal. Uudellamaalla uhanalaiseen lajistoon kuuluvat kirjorahkasammal, pohjanrahkasammal ja lettovilla.

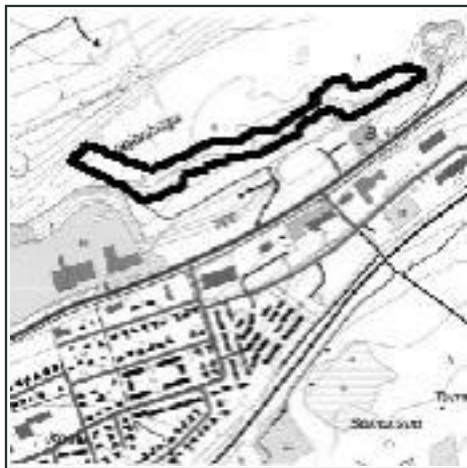
Sorrnsuo kuuluu myös valtakunnalliseen soidensuojeluohjelmaan. Kohteen suojelu on Natura 2000 -ohjelman tavoitteiden mukaisesti toteutettu perustamalla alueelle luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue.

15 Lohjanharjun harjumetsän suojelualue

Paikallisesti arvokas, Lohjanharjun osayleiskaavan suojeluvaara, kuuluu Natura 2000 -ohjelmaan, kuuluu myös valtakunnalliseen harjijensuojeluohjelmaan

Alue kuuluu jokseenkin kokonaan Natura 2000 -ohjelmaan kuuluvaan alueeseen ja valtakunnalliseen harjijensuojeluohjelmaan. Kasvillisuudeltaan arvokkaimpia alueen osia ovat valoisat ja jyrkemmät paisterinteet. Alue on pääsoin puolukkatyyppin karuhkoa kangasta, jolla mustikkaa ja puolukkaa on suunnilleen yhtä paljon. Varvuston seassa on paikoin kanervaa. Ruohoista tavallisimmat lajit ovat kangasmaitikka, kultapiisku, maitohorsma ja nuokkotalvikki. Tavalisten kangasmetsälajien lisäksi alueella tavataan harjuille ominaista lajistoa mm. sikojuurta, häränsilmää, nuokkukohokkia sekä kelta- ja sarjatalvikkia.

16 Lohjanharjun pirunpelto

Maakunnallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla, kuuluu osana Natura 2000 -ohjelmaan, geologisesti arvokas muinainen rantakivikko, pirunpelto

Alueella on Lohjanharjun laajimpiin kuuluvat ja parhaiten säilyneet jääkauden synnyttämät rantakivikot eli ns. pirunpellot. Kivien pinnoilla on paikoin edustavaa sammal- ja jäkäläkasvillisuutta. Kivikkoa ympäröi harvahko mäntyvaltainen kangasmetsää. Alueen arvo perustuu geologisiin arvoihin ja rauhoitus rantakivikon säilyttämiseen. Rauhoitetun alueen pinta-ala on n. 2,0 ha. Alue kuuluu Natura 2000 -ohjelmaan kuuluvan Lohjanharjun kohderajauksen sisälle.

17 Nummenkylän kohosuo

Maakunnallisesti arvokas, keidassuo, monipuolista suokasvillisuutta, Lohjan ainoa kunnan keidassuo, arvokas kokonaisuus

Rannikkosuomen suoyhdistelmätyypin karu keidassuo, joka on osin ojitettu, mutta on kuitenkin melko hyvin säilynyt. Suo on suurimmaksi osaksi kanervarahkarämettä ja isovarpumettä. Eteläreunassa on minerotrofisia osia, joissa on mm. suursaranevaa. Suolla kasvaa tyypillisiä karujen keidassoiden kasveja. Lounaisreunan korvessa kasvaa kaislasaraa yhdessä Suomen lounaisimmista kasvupaikoista. Pohjoisosan yli on tehty kävelytie, joka ei kuitenkaan laske merkittävästi suon arvoa. Suo on Lohjan ainoa pääosin ojittamaton rannikkosuomalainen suoyhdistelmätyypin keidassuo. Suon lajistoon kuuluvat mm. pullosara, riippasara, mutasara, suokukka, isokarpalo, tupasvilla ja kurjenjalka. Suon laidalla on leveäosmankäämi -kasvusto.

18 Lieviön Itänurkan puro

Maakunnallisesti arvokas, monipuolinen puron varren lehtokokonaisuus, hyvää lajistoa

Lohja kaupungin itänurkassa oleva rehevä ja lajistollisesti kiintoisa puronvarsi on maakunnallisesti arvokas lehtoalue. Pohjoisosa alueesta on iäkästä kuusikkoa, jossa syntymässä lahoavaa puuainesta. Puron varressa on monipuolista lehtokasvillisuutta, mm. lehtokorpea, saniais-, mesiangervo-, lehtokorte- ja käenkaali-oravanmarja-lehtoa. Kenttäkerroksen lajistoon kuuluu hyvää lehtolajistoa, kuten syyläjuuri, kotkansiipi, lehtoleinikki, näsiä, imikkä ja lehto-orvokki. Rinteet ovat lehtomaista ja tuoretta kangasta. Alueen eteläosassa on myös paikoitellen tammea. Harvinaista kaislasaraa kasvaa eteläosan puronvarsiniityillä ja ylempänä kosteassa lehdossa. Esiintymät ovat lajin lounaisimmat kasvupaikat Suomessa.

19 Karnaisten rantalehto

Paikallisesti arvokas, rantalehto, hyvää lajistoa

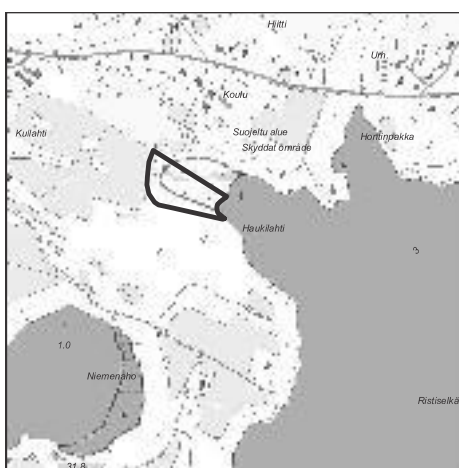
Karnaisten rantalehto sijaitsee Koivulasta n. 600 m länteen. Hormajärveen laskeva luoteisrinne on pääosin kuusivaltaista lehtoa. Pellon reunan luona on nuorehkoa lehtipuuvaltaista sekametsää. Lehto on pääosin käenkaali-oravanmarjatyyppejä. Lisäksi on sinivuokko-käenkaali-lehtoa, vuohenputkilehtoa, lehtomaista kangasta ja Hormajärven rannalla mesiangervolehtoa, joka on vanhojen ojitusten vuoksi jonkin verran kuivunut. Lehdossa kasvavat mm. lehtosinijuuri (suhteellisen runsaasti), vaahtera ja koiranheisi. Kivisellä kallion alusrinteellä on sekapuuna haapoja ja pihlajia. Yhdellä vanhalla pihlajalla ja kahdella raidalla kasvaa harvinaista jauhemunuaisjäkälää.

20 Helennokan rantalehto

Paikallisesti arvokas, rantaluhta, harvinainen luontotyyppi

Näyttävä Hormajärven ranta-alueen tervaleppäluhta. Helennokan kohdalla tervaleppävyö on leveimmillään ja puusto kookkainta. Hormajärven rannan viimeisimpiä luonnontilaisia tervaleppäluhtia ja siksi suojelun arvoinen. Tyypillistä lehtolajistoa ja isoja, hienoja tervaleppiä.

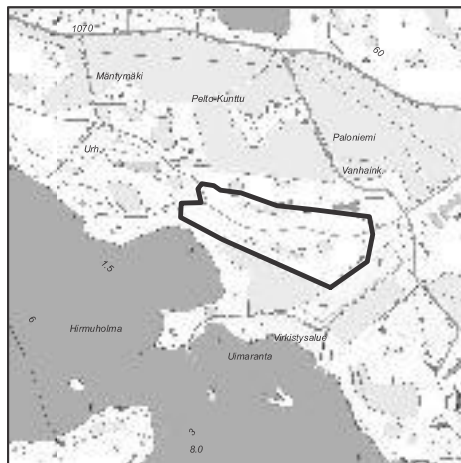

21 Haukilahden tulvaniitty ja rinnelehto

Paikallisesti arvokas, luhtaista niittyä ja rinnelehtoa, harvinainen luontotyyppi.

Haukilahden rantaniitty on pääasiassa lehtipuuvaltaista ja osin aukkoista rantaluhtaa ja se on Lohjalla harvinainen luontotyyppi. Aivan rannassa on ensin laajoja leveäosmankäämi-, isosorsimo- ja järviruokokasvustoja. Rantavyöhykkeellä on kapea tervaleppävyö ja lehtipuuvaltaista lehtoa. Alueen puuston muodostavat nuorehkot harmaa- ja tervalepät sekä koivut. Joukossa on myös raitoja ja pajupensaita, mm. kiilto- ja hanhenpajua. Pellonpuoleisessa reunassa on näyttävä koivikko, jossa puut ovat jo melko kookkaita. Länsireunassa puusto on kuusivaltaista ja siellä on näyttävä haapapuuryhmä. Alueelle on syntymässä hyvää lahoppuustoa.

Alueen kenttäkerroksen lajisto on varsin tavanomainen. Siitä mainittakoon mesiangervo, rönsyleinikki, nokkonen, vuohenputki, jänönsalaatti, maitohorsma, pelto-ohdake sekä kosteammissa osissa myös keltaängelmä, rentukka, viiltosara, punakoiso, vesihierakka ja ratamosarpio.

22 Paloniemen kedo

Valtakunnallisesti arvokas, perinnemaisema, kuuluu myös Natura 2000 -ohjelmaan, uhanalaista lajistoa, kulttuurihistoriaa

Paloniemen kartanon läheisiä niittyjä ja hakamaita, joita on ennalistettu raivaamalla ja niittämällä. Niityn karjatalouskäytön loppumisesta on pitkä aika, mutta siellä on säilynyt varsin monimuotoinen niittylajisto. Lisäksi kulttuurihistoriallisena erikoisuutena ovat monet ns. venäläistulokkaat. Tien pohjoispuolella on kallioketo ja metsittynyttä entistä hakaa. Itäosassa on kaunis pieni koivuhaka, joka on puustorakenteeltaan ja kasvillisuudeltaan edustava. Kallioketo on Lohjan seudulle tyypillinen monilajinen gneissikallioketo, jolla on paikoin hieman kalkkivaikutusta. Kalliolla kasvaa hyvin niukkana uhanalainen etelänhankasammal. Tien eteläpuolella on etelärinteellä metsittyneitä kallioita ja entisiä hakamaita.

Etenkin kalliokumpareilla on runsaslajista ketokasvillisuutta mm. jänönapila, ketokaunokki, ketokaenminttu, mäkilemmikki ja kevätädäyke. Alueella on myös venäläistulokkaita mm. harvinainen harsolemmikki ja laajalti levinneenä harmio. Lajistossa on mm. erittäin uhanalainen kalkkihankasammal, vaarantunut kalvashuhmarjäkälää ja harvinainen etelänhankasammal. Aluetta on aloitettu hoitaa 1990-luvun puolivälissä avaamalla umpeenkasvaneita kallioalueita ja niittyosia raivaamalla ja niittämällä

23 Isosaaren kalkkikallio

Valtakunnallisesti arvokas, arvokas kalkkikallio, uhanalaista lajistoa, sisältää erityisesti suojeltavan lajien elinpaikan

Isosaaren lounaisosan rannan kallioperässä on kalkkikivijuonteita, mutta osa kalliosta on erikoista metallipitoista hapanta gneissikalliota. Tämä näkyy erikoislaatuudessa kasvillisuudessa ja kasvistossa. Kalliolla kasvaa useita kalkkilajeja ja muita harvinaisia lajeja. Alueella on luonnonsuojelulain 47 §:n mukaisen erityisesti suojeltavan jäkälälajin elinpaikka. Suomesta tunnetaan vain viisi kyseisen lajin elinpaikkaa. Muista uhanalaisista lajeista mainittakoon erittäin uhanalainen isokarvesammal sekä harvinaiset ojasykerösammal ja pallotinajäkälä.

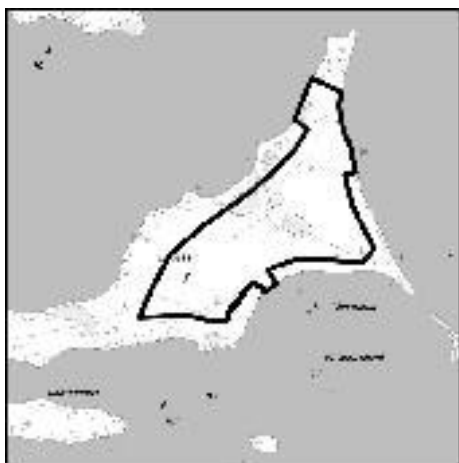
Kalliolla on myös hyvää putkilokasvilajistoa. Siellä kasvavat mm. jänönapila, liuskaraunioinen, mäkiarho, mäkikuisma, karvakiviyrtti ja haurasloikko.

24 Kalkkisaari

Valtakunnallisesti arvokas, luonnonsuojelulla rauhoitettu, kalkkikallio, uhanalaista lajistoa

Kalkkisaarella sijaitseva luonnonsuojelulla rauhoitettu luonnon-suojelualue, joka on pääosin kalkkikalliota. Saaren keskellä sijaitseva kallio on säilynyt pääosin luonnontilaisena, vaikka saari on täynnä vapaa-ajan mökkejä. Alueen itäosassa on myös pieni vanha kalkkilouhos. Kalkkisaarella esiintyy kalkin ja edullisen sijainnin takia useita harvinaisia kasveja. Alueella kasvaa kolme valtakunnallisesti uhanalaista jäkälälajia, erittäin uhanalaiseksi luokitellut louhunahkajäkälä ja kuppirustojäkälä ja vaarantuneeksi luokiteltu limipullokas. Lisäksi siellä kasvaa erityisesti suojeltava ja erittäin uhanalaiseksi luokiteltua kalkkiruusukesammalta ja vaarantuneeksi luokiteltua etelänhiippasammalta. Lisäksi kalliolla kasvavat mm. nuokkukohokki, mäkivirvilä ja ukontulikukka.

25 Liessaari

Maakunnallisesti arvokas, pähkinäpensaslehto- ja kallioalue, sisältää luonnonsuojelulain mukaisen pähkinäpensaslehdon, arvokasta kalkkikalliokasvillisuutta, uhanalaista lajistoa, erityisesti suojeltavan lajin elinpaikka, geologisesti arvokas, monipuolinen alue

Luonnoltaan monipuolinen alue, sisältää luonnonsuojelulain mukaisen pähkinäpensaslehdon, arvokasta kalkkikallioaluetta, entistä Lohjanjärven rantatörmää ja tervaleppälehtoa. Alueella on myös maisemallista arvoa, suosittu virkistysalue

Liessaaren kasvillisuus muodostuu lähinnä erityyppisistä lehdoista ja tuoreesta kangasmetsästä, jotka ympäröivät keskialueen moreenista mäki- ja kallioaluetta. Paikoin paljastuu mikrokliinigraniittinen kallioperä, jota peittää moreenipatja.

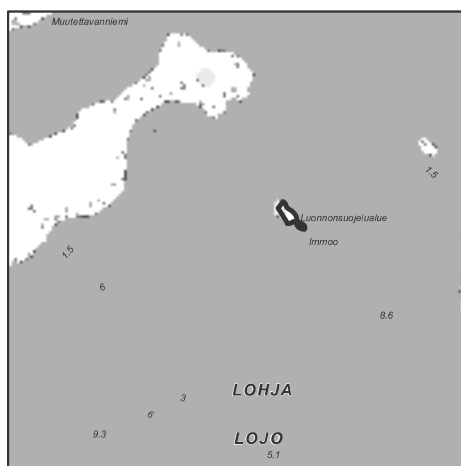
Liessaaren alueelta on tavattu yksi valtakunnallisesti uhanalainen laji, hytymaljakas. Se on harvinainen kevätsieni, joka on luokiteltu silmillä pidettäväksi.

Rannan tervaleppälehdossa tavataan erityisesti suojeltavaa valtakunnallisesti erittäin uhanalaista revonpiilojäkälää. Alueen pähkinäpensaslehdossa kasvaa vaarantuneeksi luokiteltu rauhoitettu suomukka.

Liessaaren koillisosassa lähellä Lohjanjärven rantaa sijaitsee luoteeseen avautuva kalliojyrkäne, joka pohjoisosastaan on selvästi kalkkipitoinen. Kalliolla on niukasti putkiokasveja mm. haurasloikko, sen sijaan kalkkikallioseinämällä on monipuolinen sammallajisto. Korkeammalla graniittikallion seinämällä kasvaa mm isokarvesammal.

Alueella on myös lehtopöllön pesimäreviiri.

Alueella on hyvin nähtävissä Lohjanjärven 1800 -luvun puolivälissä tapahtuneet vedenpinnan laskuista paljastuneet rantatörmät. Näille paljastuneille rannoille on muodostunut upeita ja arvokkaita tervaleppälehtoja.

26 Immoon saari

Paikallisesti arvokas, rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla, kalasääsken pesimäalue, uhanalaista lajistoa

Immoo on pieni saari Lohjanjärven Aurlahden pohjoisreunalla Pitkäniemen edustalla. Saarella sijaitsee kalasääsken pesäpuu ja sen ympäristö on rauhoitettu luonnonsuojelulain nojalla luonnonsuojelualueeksi. Luonnonsuojelualueelle on liikkuminen ja mairinnousu kielletty kalasääsken pesintäaikana 1.4. – 15.8 välisenä aikana. Saarella on myös uhanalaista, vaarantunutta tammennystyjäkälää.

27 Hevossaaren lehto

Paikallisesti arvokas, pähkinäpensaslehto, lahoppuuta, uhanalaista lajistoa

Hevossaari on rehevä lehtosaari, joka kesämökkien pihoja lukuun ottamatta on aika hyvin säilyttänyt luonnonarvonsa. Saarta luonnehtivat varsin hyvännäköiset rehevät pähkinäpensaslehdot. Lehdot ovat pääosin kuusivaltaisia, mutta myös muutamia lehtipuuvaltaisia kuvioita löytyy. Lehtokuusama on huomattavan runsas. Vanhojen tietojen mukaan saarelta on löytynyt hyviä lehtolajeja, kuten lehtoneidonvaippa, isokäenrieska ja pystykiurunkannus. Ne voivat hyvinkin vielä siellä kasvaa.

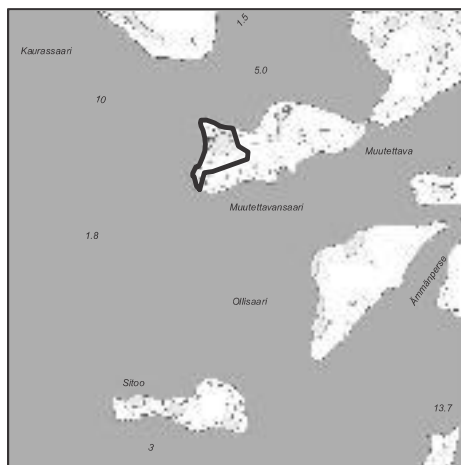
Rannan lähellä on tervaleppälehtoa, jossa on järeitä tervaleppiä. Lehtoon on muodostumassa runsaasti lahoa lehtipuuta. Saarella on uhanalaista vaarantunutta ruskopiilojäkälää ja tammennystyjäkälää. Erikoisuutena mainittakoon, että saaren rantakalliolla suojeluvarauksen ulkopuolella kasvaa Fennoskandialle uutta jäkälälajia (*Verrucaria saepincola*).

28 Ollisaaren kalkkikalliot

Maakunnallisesti arvokas, arvokkaita kallioita, hyvää sammal- ja jäkälälajistoa, uhanalaista lajistoa, arvokkaita jäkäliä

Ollisaaren länsireunalla on arvokkaita kalkkisuonia sisältävä kallio. Pääosin kallio on kuitenkin karua. Kalkkisuonet tarjoavat kuitenkin hyviä elinpaikkoja uhanalaisille ja harvinaisille jäkälä- ja sammal-lajeille. Tälle alle aarin alueelle mahtuvat mm. kalkkikarvasammal, kalkkikahtaissammal, kielikellosammal, kalkkikiertosammal, louhunahkajäkälä, ryynihyytelöjäkälä ja risakesijäkälä. Eri puolilla kalliota kasvaa useita Fennoskandialle ja Suomelle uusia jäkälälajeja. Lisäksi saarella esiintyy erittäin uhanalaista louhunahkajäkälää, vaarantunutta tammennystyjäkälää ja silmälläpidettävää lännenpistejäkälää.

29 Muutettavansaari

Paikallisesti arvokas, kallio, harvinaista lajistoa, maisemallisesti arvokas, näköalapaikka

Muutettavansaaren länsirannan kärjessä on kasvillisuudeltaan paikallisesti arvokas kallio. Kallio on jyrkkä ja lohkareinen sekä osin terassinen. Ne tarjoavat kasvillisuudelle hyviä ja monipuolisia elinpaikkoja. Alueen arvo perustuu hyvään jäkälä- ja sammallajistoon. Kalliolta on tavattu Fennoskandialle uusi jäkälälaji. Lisäksi kärjestä avautuu hieno näköala Lohjanjärven ulapalle.

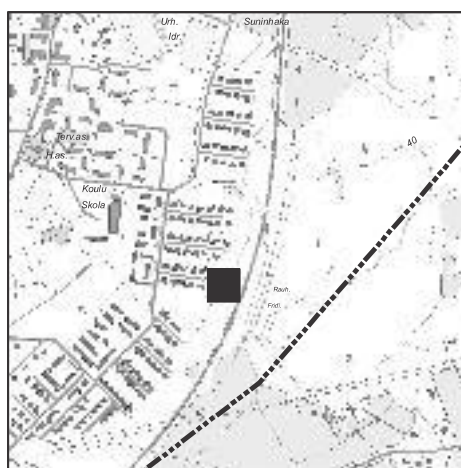
30 Mustasaari

Paikallisesti arvokas, arvokas kalkkikallio, uhanalaista lajistoa

Mustasaaren länsi- ja lounaisrannan kallioilla on kalkkisuonia. Ne ovatkin lajistoltaan varsin merkittäviä ja niiltä löytyi Uudellemaalle uusi sammal sekä yksi valtakunnallisesti uhanalainen jäkälä. Rannasta kalliolta löytyi pohjankoukerosammal, jota ei ole aiemmin tavattu Uudenmaan läänistä.

Kallioilla on myös hyvää ravinteisuutta ilmentävää muutakin lajistoa, kuten liuska- ja tummarauniainen, ketokäenminttu, haisukurjenpolvi ja lituruoho sekä sammalista kalkkikiertosammal, kalkki-vähäsammal ja kalkkikahtaissammal.

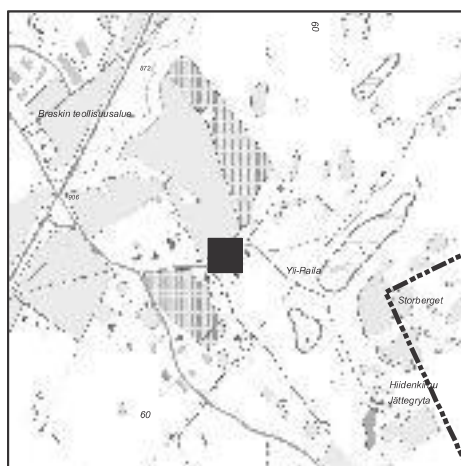
sl Luonnonsuojelulain nojalla suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu kohde tai luonnonmuistomerkki

1 Kokkilan mänty

Paikallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, kookas mänty

Kookas mänty, joka on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkiksi.

2 Pailan puukuja

Paikallisesti arvokas, puukujanne, maisemallista merkitystä

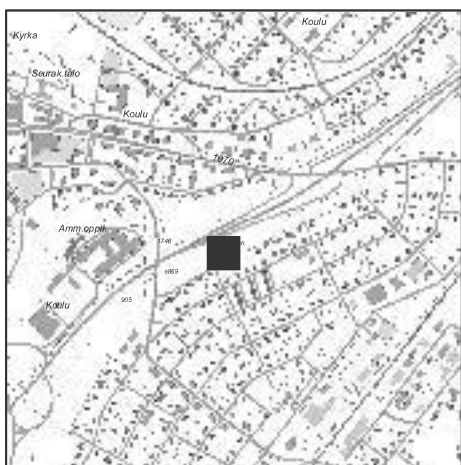
Maisemallisesti merkittävä vanhoista lehtipuista koostuva puukujanne Yli-Pailan tien varrella.

3 Myllylammen saarni

Paikallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, kookas saarni

Myllylammen kookas saarni on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkiksi. Saarni sijaitsee myös Myllylammen luonnonsuojelualueella (SL 10).

4 Lohjan kylän syyläkuusi

Valtakunnallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, harvinainen kuusen erikoismuoto

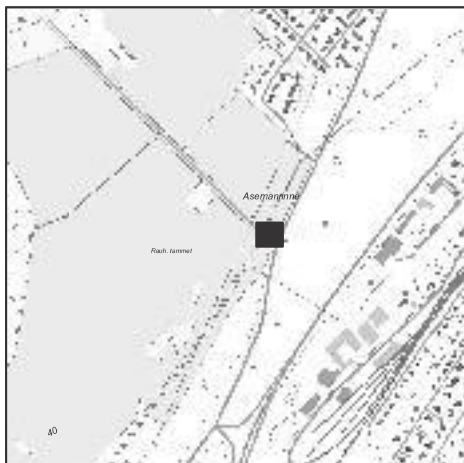
Kasvutavaltaan erikoinen kuusi on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkiksi. Kuusen rungon kaarnassa on erikoisia soikeita patteja, jotka ovat n. 1-2 cm paksuja ja 6-10 cm mittaisia. Ne ovat todennäköisesti syntyneet kaarnan jälsisolukon poikkeuksellisesta kasvusta. Lisäksi puun alin oksa on kääpiokasvuinen. Siinä oksien haarat kasvavat hyvin vähän pituutta, jolloin oksanhaarasta tulee tuuhea, pallomainen muodostuma.

5 Pappilan kierrerrunkokuusi

Valtakunnallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, harvinainen kuusen erikoismuoto, ainoa Suomessa

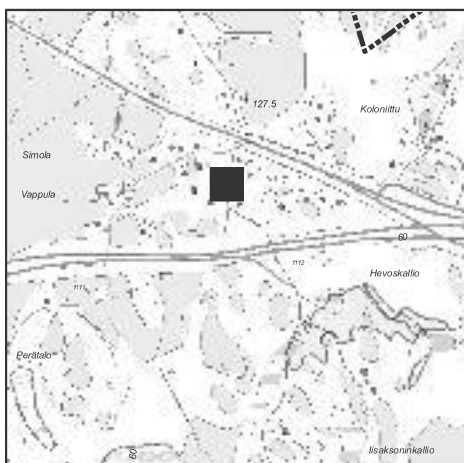
Kasvutavaltaan erikoinen kuusi on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkiksi. Kuusen runko on tyveltä lähtien n. 4-5 metriin asti kierteinen ja 6-7 -harjanteinen. Harjanteet johtuvat todennäköisesti puun jälsisolukon poikkeuksellisesta toiminnasta. Solukko ei toimi normaalisti tasaisesti, vaan osa solukoista tuottaa enemmän soluja kuin toiset, jolloin muodostuu harjanteita ja laaksoja. Tällaista kuusen erikoismuotoa ei ole muualta suomesta löydetty.

6 Laakspohjan puukuja

Maakunnallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, suuria tammia

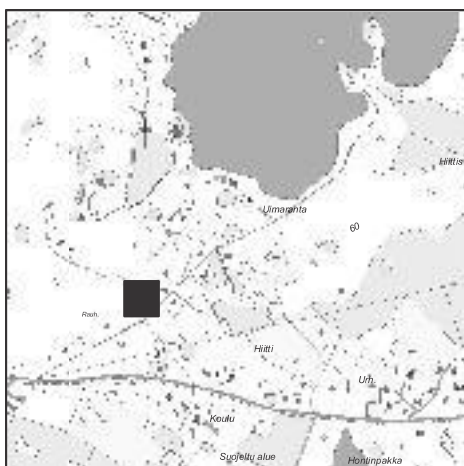
Laakspohjan kartanolle johtavan tien alkupäässä oleva tammipuuryhmä on luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu luonnonmuistomerkki. Suurikokoiset ja näyttävät tammet ovat osa kartanolle johtavaa puukujannetta, joka on myös maisemallisesti hieno ja arvokas.

7 Nummenkylän kataja

Paikallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, suuri kataja

Kataja on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkkinä. Suurikokoinen kataja, jonka korkeus oli vuonna 1999 n. 9 m ja ympärysmitta n. 70 cm.

8 Hiitisten käärmeukuusi

Paikallisesti arvokas, luonnonmuistomerkki, kookas mänty

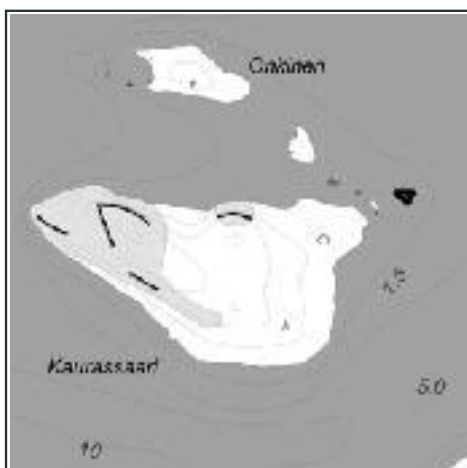
Kuusen erikoinen kasvumuoto, käärmeukuusi, joka on rauhoitettu luonnonsuojelulailla luonnonmuistomerkiksi. Käärmeukuusi poikkeaa normaalista kuusesta kasvutavaltaan: Siltä puuttuu lähes tyystin sivuoksien haaroittuminen, jolloin oksat kasvavat vain pituutta ja niistä tulee kapeita käärmemäisiä.

9 Pottenperin lintuluoto

Paikallisesti arvokas, lintuluoto, uhanalaisia lajeja, kalatiirayhdyskunta

Liessaaren pohjoispuolella oleva pieni lintujen suosima luoto. Luoto on kallioinen, osin kivikkorantainen. Siellä on Lohjanjärven merkittävimpiä kalatiirayhdyskuntia, noin 25 paria. Lisäksi siellä pesii Lohjanjärvellä harvinainen merilokki (1 pari). Merilokkia tavataan Lohjanjärvellä vain kaksi pesivää paria. Pottenperi on myös uhanalaisen silmälläpidettävän räyskän tärkeä levähdyspaikka. Parhaimmillaan sillä on loppukesästä tavattu jopa 20-30 yksilöä.

10 Kaurasaaren itäpuolen lintuluoto

Paikallisesti arvokas, lintuluoto, uhanalaista lajistoa, naurulokkiyhdyskunta

Aivan Kaurasaaren itäpuolella sijaitseva pieni osin kallioinen luoto. Lintujen suosima pesimäluoto. Luodon arvo perustuu siellä olevaan naurulokkiyhdyskuntaan. Luodolla pesii uhanalaista silmälläpidettävää naurulokkia n. 40 paria.

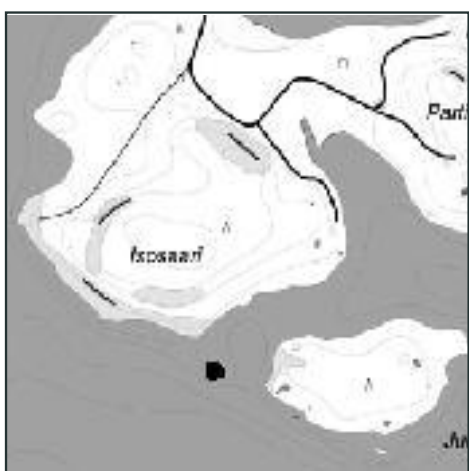

11 Paloniemen lintusaaret

Paikallisesti arvokas, lintusaaret, uhanalaista ja harvinaista lajistoa

Paloniemen uimarannan edustalla sijaitsevat kaksi pientä saarta. Niistä läntinen, pienempi saari on linnustoltaan arvokkaampi. Sen avoimilla rantakallioilla (S- ja W-ranta) pesivät uhanalainen silmälläpidettävä naurulokki (10 paria), kalalokki (2 paria), kalatiira (10 paria), kanadanhanhi (1 pari), sisämaassa harvinainen meriharaka (1 pari), silmälläpidettävä rantasipi (1 pari) ja vaarantunut tukkasotka (1 pari). Meriharakan koko populaatio Lohjanjärvellä on vain 3-5 paria, joten Paloniemen pesimäpaikka on säilyttämisen arvoinen.

Itäinen saari on kookkaampi ja kokonaan puustoinen, joten sen arvo ei ole lintuluotona niin hyvä. Luoto tarjoaa kuitenkin joillekin vesi- ja loppilinnuille oivan pesimäympäristön. Saarella pesivät mm. uhanalainen vaarantunut tukkasotka, telkkä, kalalokki ja silmälläpidettävä rantasipi.

12 Isosaaren lintuluoto

Paikallisesti arvokas, lintuluoto, merkittävä naurulokkiyhdyshdyskunta, uhanalaista lajistoa

Isosaaren edustalla oleva pieni kallioinen lintuluoto. Siellä on merkittävä naurulokkiyhdyshdyskunta, jossa on noin 40 paria naurulokkeja, 5 paria kalatiiraja sekä yksi pari kalalokkeja. Lisäksi siellä pesii 1 pari tukkasotkia. Uhanalaisten lajien selvityksessä naurulokki on luokiteltu silmälläpidettäväksi lajiksi ja tukkasotka vaarantuneeksi lajiksi.

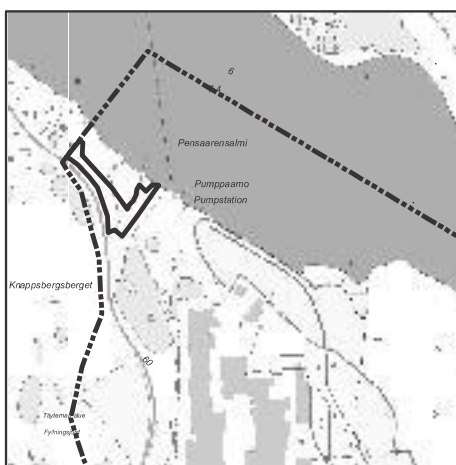
13 Salmenkarin lintuluoto

Paikallisesti arvokas, lintuluoto, tärkeä naurulokkiyhdyshdyskunta, uhanalaista lajistoa

Kaupungin edustalla, Ristiselällä sijaitseva kallioinen lintuluoto. Siellä on Lohjanjärven tärkeimpiä naurulokkiyhdyshdyskuntia, jossa on noin 80 pesivää naurulokkiparia. Lisäksi siellä pesii 2 paria kalalokkeja, 10 paria kalatiiraja sekä 1 pari tukkasotkia. Uhanalaisten lajien selvityksessä naurulokki on luokiteltu silmälläpidettäväksi lajiksi ja tukkasotka vaarantuneeksi lajiksi.

S1 Suojelualue

Luonnonsuojelulain 29 §:n perusteella suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu luontotyyppi.

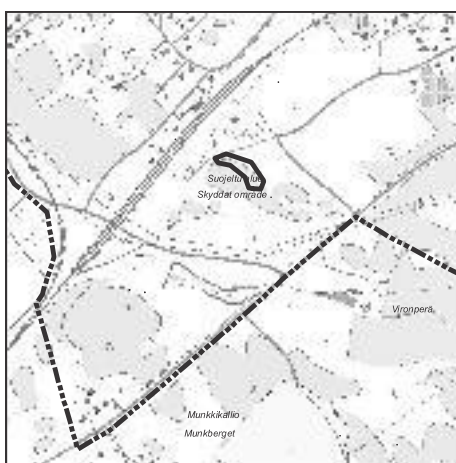

1 Knappsbergsbergetin pähkinäpensaslehto

Paikallisesti arvokas, luonnonsuojelulailla suojeltu, pähkinäpensaslehto

Knappsbergsbergetin suojeltu pähkinäpensaslehto on luonnontilaiseen verrattava alue, jolla on tyypillinen lehtokasvillisuus. Lehto sijaitsee loivasti itään viettävässä rinteessä. Puuston valtalaji on kuusi, joukossa kasvavat harmaaleppä, rauduskoivu ja raita. Pensaskerroksessa kasvaa noin 270 kappaletta yli kaksi metriä korkeaa pähkinäpensaista. Pähkinäpensaat ovat elinvoimaisia ja paikoin moni- ja paksurankaisia.

Kasvillisuus on valtaosin tuoretta, keskiravinteista käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtoa. Alueen itäosan läpi virtaavan luonnontilaisen puron varrella kasvillisuus on pienialaisesti kosteaa keskiravinteista hiirenporras-käenkaali tyyppin saniaislehtoa. Suojellun alueen pinta-ala on 1,4 hehtaaria.

2 Öljynpuristamon jalopuumetsä

Paikallisesti arvokas, luonnonsuojelulailla suojeltu, pähkinäpensaslehto

Öljynpuristamon jalopuumetsä on luonnontilaisena säilynyt, merkittävin osin jaloista lehtipuista koostuva metsikkö. Siellä kasvaa 27 runkomaista vaahteraa, joiden lisäksi on myös pieniä vaahteroita, saarnia ja tammia. Pensaskerroksessa kasvaa noin 50 kappaletta korkeaa pähkinäpensaista.

Sekametsäpuusto on rinteiden juurella kuusivaltaista ja rinteessä valitsee rauduskoivu. Kasvillisuus on rinteiden yläosassa käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtoa. Suojellun alueen pinta-ala on 0,47 hehtaaria.

3 Haukkavuoren pähkinäpensaslehto

Paikallisesti arvokas, luonnonsuojelulailla suojeltu, pähkinäpensaslehto

Haukkavuoren suojeltu pähkinäpensaslehto on verraten luonnontilaisena säilynyt alue, jolla on tyypillinen lehtokasvillisuus. Se sijaitsee Haukkakallion lounaaseen ja pohjoiseen viettävässä loivassa alarinteessä ja sekametsän puuston valtalajina kasvavat kuusi ja rauduskoivu, muita puulajeja ovat haapa ja pihlaja. Pensaskerroksessa kasvaa yli 400 kappaletta yli kaksi metriä korkeaa pähkinäpensasta. Kasvillisuus on tuoretta, keskiravinteista käenkaali-oravanmarjatyypin lehtoa. Suojelualue on pinta-alaltaan n. 0,6 hehtaaria.

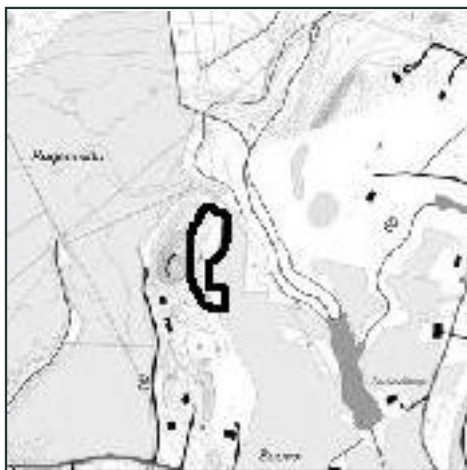

4 Pahnämäen pähkinäpensaslehto

Paikallisesti arvokas, luonnonsuojelulailla suojeltu, pähkinäpensaslehto, hyvää lajistoa.

Pahnämäen suojeltu pähkinäpensaslehto sijaitsee kallion rinteessä, joka on yläosaltaan jyrkkä ja kivinen. Lehdon puuston valtalaji on kuusi, joukossa kasvaa haapaa, rauduskoivua ja pihlajaa. Pensaskerroksessa kasvaa n. 55 kappaletta yli kaksi metriä korkeaa elinvoimaista pähkinäpensasta. Muita pensaskerroksen lajeja ovat taikinanmarja, näsiä ja lännenpunaherukka.

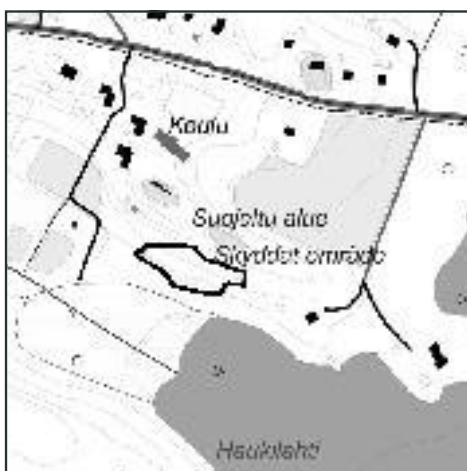
Lehdon kasvillisuus on vaihtelevaa. Paikoin on käenkaali-oravanmarjatyypin lehtoa, paikoin sinivuokko-käenkaalityypin lehtoa tai puolukka-lillukkatyyppin lehtoa. Alueen lehtolajeista mainittakoon lehtosinijuuri, imikkä, mustakonnanmarja, lehtotähtimö, tesma ja lehto-orkki. Suojellun alueen pinta-ala on 1,2 hehtaaria

5 Kurjenniityn pähkinäpensaslehto

Maakunnallisesti arvokas, pähkinäpensaslehto, mahdollinen luonnonsuojelulain mukainen luontotyyppi, hyvää lajistoa

Kurjenniitun itäpuolella kallioisen mäen itärinteellä sijaitsee melko edustava pähkinäpensaslehto, jossa kasvaa useita kymmeniä kookkaita pähkinäpensaita. Puusto on kyllä paikoin hakattua taimikkoa ja paikoin nuorehkoa kivistä sekametsää. Kulttuurivaikutus on selvää, pellonreunan suuntaisesti kulkee mm. kärrypolku ja kohteelle on varastoitu vähän puutavaraa. Pensaskerroksessa kasvaa päkipensaan lisäksi esim. taikinamarjaa. Kenttäkerroksessa tavataan mm. käenkaalia, vuohenputkea, sinivuokkoa, ahomansikkaa ja kieloa. Pähkinäpensasta kasvaa myös mäen länsirinteellä pellonreunassa, mutta pensaas ovat selvästi itärinnettä harvemmassa ja pienempiä. Kohde saattaa täyttää luonnonsuojelulain mukaisen luontotyyppin kriteerit.

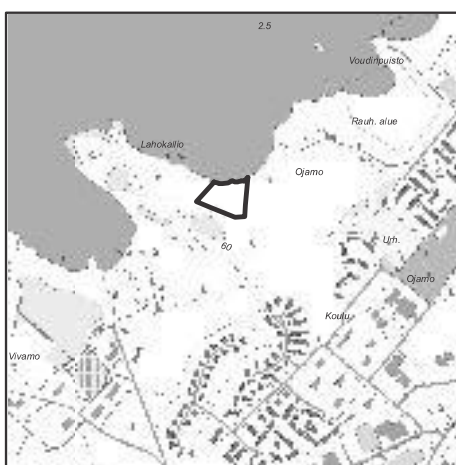
6 Haukilahden pähkinäpensaslehto

Paikallisesti arvokas, luonnonsuojelulailla suojeltu, pähkinäpensaslehto

Haukilahden suojeltu pähkinäpensaslehto on tyypiltään tuoretta ja ravinteista lehtoa. Alueella on runsaasti n. 220 pähkinäpensasta, joista osa verraten kookkaita ja monirankaisia. Lehto on maise-
mallisesti avara ja osin puistomainen. Sekametsän puuston valta-
lajeina kasvaa rauduskoivu, muita puulajeja on haapa, kuusi, raita
ja pihlaja. Pensaston muodostavat lähes yksinomaan lehtokuusama
ja paatsama. Kenttäkerroksen valtalajeina on kielo, valko- ja sini-
vuokko ja käenkaali. Vaateliaista lehtolajeista alueella kasvaa mus-
takonnanmarja. Suojellun alueen pinta-ala on n. 0,34 ha.

S2 Suojelualue

Luonnonsuojelulain 47 §:n perusteella suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu uhanalaisen eliölajin esiintymispaikka

1 Lahokallion erityisesti suojeltava laji

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätöstä ei ole vielä tehty

Lahokallion niemen tyven pohjoisosassa vaahteran rungolla kasvaa erityisesti suojeltavaa jäkälälajia. Lajia on tavattu Uudellamaalla vain 3-4 muulla kasvupaikalla, joista yksi toinenkin elinpaikka on tällä taajamaosayleiskaavan alueella Liessaareissa. Kyseisellä paikalla on tavattu muitakin uhanalaisia jäkälä- ja sammallajeja. Alue on melko tasaista varjoisaa tuoretta sekalehtipuuvaltaista lehtoa, jollaisena se tulisi säilyttää. Suojeltavan alueen rajauspäätöstä ei ole vielä tehty, mutta alueella on lajille soveliaista luontotyyppiä on n. 1 ha. Kohde sisältyy taajamaosayleiskaavan ge 2 -alueeseen.

2 Ojamon kartanon rantametsä

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätöstä ei ole vielä tehty

Ojamon kartanon pohjoispuolella olevassa rantalehdossa kasvaa erityisesti suojeltavaa jäkälälajia. Lajia on tavattu Uudellamaalla vain kolmella muulla kasvupaikalla, joista yksi toinenkin elinpaikka on Lohjalla. Lajin kasvupaikka on puolivarjoista tervaleppäluhtaa, jossa kasvaa paljon suurikokoisia tervaleppiä. Suojeltavan alueen rajauspäätöstä ei ole vielä tehty, mutta alueella on lajille soveliaista luontotyyppiä on n. 1,5 ha.

3 Ojamon kaivoslammen kallio

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätöstä ei ole vielä tehty, hyvää lajistoa

Ojamon kaivoslammen pohjoisrannan jyrkät kalliot ja niiden sora-pintaiset reunat ovat kasvillisuudeltaan arvokkaita, erityisesti jäkälä- ja sammallajistonsa suhteen. Alueella kasvaa erityisesti suojeltavaa jäkälälajia. Sammalista mainittakoon etelänkiertosammal, kalkki-karvasammal ja kielikellosammal. Myös alueen putkilokasvilajisto on hyvää ja sillä tavataan mm. keltamaksaruoho, haurasloikko, ke-tokäenminttu, ja haisukurjenpolvi. Alueella on kalkin vaikutusta, mikä näkyy kasvillisuudessa. Suojeltavan alueen rajauspäätöstä ei ole vielä tehty, mutta alueella on lajille soveliaista luontotyyppiä on n. 1,0 ha.

4 Liessaaren erityisesti suojeltava laji

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätöstä ei ole tehty

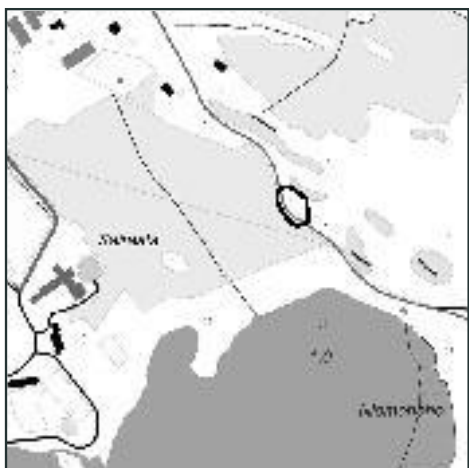
Liessaaren saaren etelärannalla kasvaa erityisesti suojeltavaa jäkälälajia. Lajia on tavattu Uudellamaalla vain 3-4 muulla kasvu-paikalla, joista yksi toinenkin elinpaikka on tällä taajamaosayleis-kaavan alueella Lahokalliolla. Lajin esiintymispaikka on Liessaaren uimarannan ja kesämökkikiinteistön välisellä tervaleppävaltaisessa lehdossa. Laji kasvaa vanhoilla ja yleensä jo lahoamassa olevilla tervalepillä. Suojeltavan alueen rajauspäätöstä ei ole vielä tehty, mutta lajin esiintymispaikka sisältyy osana taajamaosayleiskaavan laajempaan Liessaaren keskiosan suojeltavaksi varattuun alueeseen (SL -kohde numero 25).

5 Pitkäniemen rantalehto

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätöstä ei ole vielä tehty

Valtakunnallisesti arvokas rantalehto ja täyttömaa-alue, jossa kasvaa erityisesti suojeltava putkilokasvilaji. Lajia ei ole tavattu muualta Lohjalta. Kyseistä lajia kasvaa toisaalta luonnontilaisen kaltaisella Lohjanjärven rantalehdossa, mutta toisaalta myös paperitehtaan vanhoilla meesajätetäyttömaalla. Esiintymä on runsas. Rantalehdossa on lehtipuuvaltaista nuorta metsää ja täyttömaalla on runsaasti nuorta lehtipuuvesaikkua, rauduskoivua ja raitaa. Aluetta on hoidettu Lohjan kaupungin ympäristöyksikön toimesta maanomistajan suostumuksella. Suojeltavan alueen rajauspäätöstä ei ole vielä tehty, mutta alueella on lajille soveliaista luontotyyppiä on n. 1 - 2 ha.

6 Luhtalahden kallio

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätös ei ole tehty

Luhtalahden kohdalla, Niemenahontien koillispuolella on osin kalkkipitoinen gneissikallio, jossa kasvaa erityisesti suojeltavaa jäkälälajia. Kyseinen kasvupaikka on tällä hetkellä lajin ainoa tunnettu esiintymä Suomessa. Kallioalue kuuluu laajempaan Luhtalahden perinnebiotooppiin, joka taajamaosayleiskaavassa on merkitty arvokkaaksi luo -alueeksi. Erityisesti suojeltavan lajin rajauspäätöstä ei ole vielä tehty, mutta se tulisi käsittää kyseisen kallion lähiympäristöineen.

7 Lylyistenlahden kasvikohte

Valtakunnallisesti arvokas lajiesiintymä, suojelupäätös on tehty

Sjövikin kalliialueen etelään päin avautuvassa rinteessä on erityisesti suojeltavan putkilokasvilajin kasvupaikka, joka on luokiteltu äärimmäisen uhanalaiseksi lajiksi. Kyseinen kasvi voi kuitenkin vuosikausia elää maan alla piileskelevää elämää ja vain suotuisissa olosuhteissa se kasvattaa maanpäällisen kukkaverson. Lylyisten esiintymä on mäntyvaltaista harvapuustoista mustikkatyypin metsää. Rauhoitetun alueen pinta-ala on n. 1.1. hehtaaria.

S3 Suojelualue

Luonnonsuojelulain 49 §:n mukaisen eläinlajin (liito-orava) lisääntymis- tai levähdyspaikka.

1 Laakspohjan liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäättöstä ei ole tehty

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä.. Alueen liito-oravametsikkö koostuu kahdesta luonnontilaisemmasta osasta (läntisempi rinne, itäisempi säästynyt metsäkuvio) ja niiden välisestä hakatusta kulku-urasta. Itäisemmällä kuvioilla on säästynyt kymmenkunta järeää haapaa sekä niiden ympärillä nuorempia haapoja. Yhteys näihin puihin on olemassa yhdellä liidolla rinnekuviolta. Läntisempi rinnekuvio on kuusikkoa, jossa sekapuina ovat koivu ja ylempänä rinteellä myös mänty. Rinne on rehevä ja melko luonnontilainen. Metsikön potentiaalia lisää se, että se sijaitsee samalla rinteellä kuin noin 500 metriä etelämpänä VT1 (E18 -moottoritien) seurannassa ollut potentiaalinen liito-oravakohde, ja on näin helposti liito-oravien löydettävissä. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohdallisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

2 Hossan liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Liito-orava on luontodirektiivissä mainittu eläinlaji, jonka lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain nojalla kielletty. Alueelta on löydetty tiesuunnitelmiin liittyvissä luontokartoituksissa 2000 -luvulla liito-orava ja runsaasti papanoita sekä mahdollinen pesäpuu haavassa. Alueen puusto on enimmäkseen tiheätä nuorehkoa kuusi- ja koivumetsää. Puuston ikä vaihtelee n. 30-60 vuotta. Haapa on alueella runsas ja lisäksi siellä kasvaa harmaa- ja tervaleppiä sekä kuusia. Moottoritie jakaa alueen kahtia. Kolopuu on löydetty moottoritien eteläpuolelta. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

3 Sauvonlammen liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

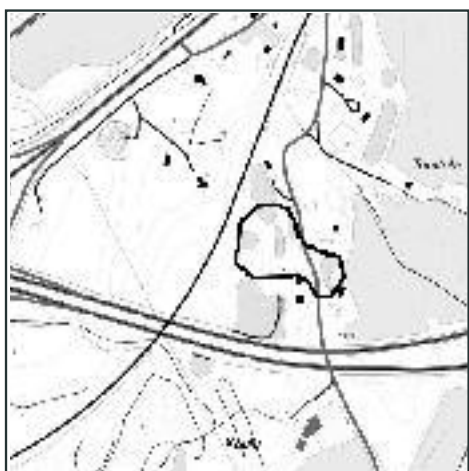
Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Kyseinen alue on sopiva liito-oravan elinympäristöksi pesä- ja levähdyspaikkana tai ruokailualueena. Alueella on aiemmin tehty liito-oravahavainto, mutta viimeisessä kartoituksessa ei havaittu merkkejä liito-oravasta. Havainto on tehty mahdollisesti pihaluokalla. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

4 Lehmijärven liito-orava

Paikallisesti arvokas, liito-oravan mahdollinen lisääntymis- ja levähdyspaikka

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Liito-orava on luontodirektiivissä mainittu eläinlaji, jonka lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain nojalla kielletty. Kohteessa tiedetään pesineen vuosikymmenien ajan liito-orava. Sieltä on löydetty tiesuunnitelmiin liittyvissä kartoituksissa papanoita 2000 -luvun alussa. Esiintymä sijaitsee pihapiirissä, jossa kasvaa monipuolista puustoa, kuusia, harmaaleppää, isoja koivuja ja runsaasti haapoja. Luonnonkoloja ei alueelta löytynyt, mutta siellä on linnunpönttöjä, joita liito-orava voi hyvinkin käyttää. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

5 Nummenkylän liito-orava

Paikallisesti arvokas, liito-oravan mahdollinen lisääntymis- ja levähdyspaikka

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Liito-orava on luontodirektiivissä mainittu eläinlaji, jonka lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain nojalla kielletty. Alueelta on löydetty tiesuunnitelmiin liittyvissä luontokartoituksissa 2000 -luvulla liito-oravan papanoita. Esiintymä on osittain rakennetussa pihapiirissä sijaitsevassa tiheässä kuusimetsässä, jossa on isoja haapoja. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

6 Radioaseman eteläpuoleinen liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

Radioaseman eteläpuolelta teiden välisestä kuusikosta on löydetty liito-oravan reviiri. Metsä on järeää lehtomaista kuusikkoa, paikoin kuusikkolehtoa, jossa sekapuina kasvaa haapaa, koivua ja raitaa. Metsässä on useita järeitä haapoja, joista useiden tyviltä on löytynyt liito-oravan papanoita. Varsin todennäköinen pesäpuu on löydetty reviirin eteläosasta kallion vierestä. Metsä soveltuu hyvin liito-oravalle, sillä siellä kasvaa pesäpuiksi sopivien haapojen ohella myös suojaavaa kuusipuistoa.

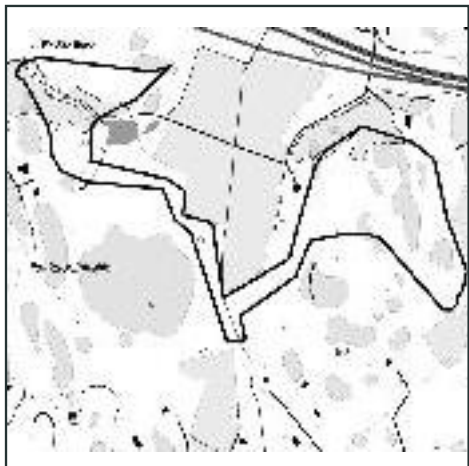
Reviiriin liittyy nuorta haapaa, harmaaleppää ja koivua kasvava lehtorinne, joka soveltuu hyvin liito-oravan ruokailualueeksi. Eläimet ruokailevat varmasti myös lähiympäristön talojen pihoilla ja puutarhoissa. Reviiriä rajaavat etelässä valtatie ja muilla ilmansuunnilla piha-alueet. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

7 Radioaseman idänpuoleinen liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

Liito-oravareviirin ydinosan muodostavat kaava-alueen itäisimmässä osassa Vihdin rajan lähellä sijaitseva hoitamaton melko vartunut sekametsä sekä järeä lehtomainen kuusikko. Kuvioden raja- mailla on runsaasti järeitä haapoja, joista useiden tyviltä on löydetty liito-oravien papanoita. Ydinalue soveltuu erinomaisesti liito-oravan elinympäristöksi, sillä metsä on tiheää ja suojaistaa ja pesä- sekä ruokailupuiksi sopivia haapoja on runsaasti. Liito-oravan ravintopuina käyttämää harmaaleppää kasvaa melko runsaasti alueen län-siosissa. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

8 Lieviön Isaksonin kallion liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Alueella on vuoden 2009 liito-oravaselvityksessä löydetty kolmesta eri paikasta mahdollisia liito-oravan pesimäkoloja, sillä kolopuiden tyviltä ja lähistöltä on löydetty liito-oravan papanoita. Kolopuiden välillä on liito-oraville soveltuvia kulkureittejä. Alueella on eri paikoissa suuria haapoja tai haaparyhmiä. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

9 Lieviön hakamaan liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä on tehty

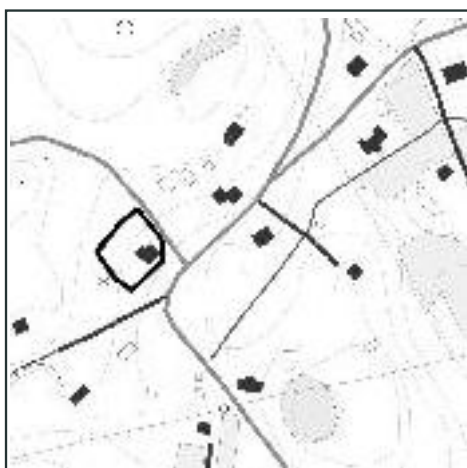
Alueella on luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka. Alue on pääosin kuusimetsää, jossa on paikoin runsaasti lehtipuustoa. Alueelta on löydetty yksi liito-oravan pesäkolo haavasta. Pesimäympäristö on rajattu metsänhoito-toimenpiteiden ulkopuolella ja sen pinta-ala on n. 0,05 ha.

10 Hiittisten liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Alueelta on tavattu runsaasti papanoita haapojen ja kuusten tyviltä. Esiintymä on kaksiosainen, jotka on tässä yhdistetty yhdeksi alueeksi, jotta liito-oravat pääsevät kulkemaan paikasta toiseen. Läntinen osa on haapalehtoa, jossa kasvaa isoja kuusia, tervaa ja harmaaleppiä. Itäinen esiintymä on pellonreunaesiintymä, jossa on haapaa, raitaa ja leppää kasvavaa lehtimetsää, taaempaa kuusi-valtaista sekametsää. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

11 Hiittisen rajaportin liito-orava

EU - direktiivilaji, liito-orava, mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka, rajauspäätöstä ei ole tehty

Mahdollinen luonnonsuojelulain 72 a §:n mukainen liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka, joka tulee ottaa huomioon alueen käytössä. Alueelta on vanha tieto (vuodelta 1999) liito-oravan pesinnästä linnunpöntöstä. Esiintymää ei ole tarkistettu. Alueen merkitys liito-oravan elinympäristönä tulee vielä tarkistaa yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

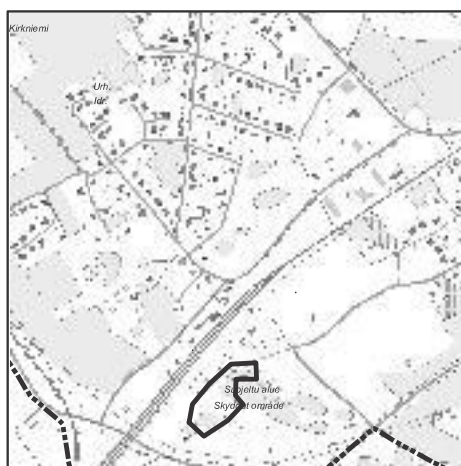
luo Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue

1 Munkkikallion lehto

Valtakunnallisesti arvokas, lehtomainen sekametsä, kookkaita puita, rikas päällyskasvilajisto

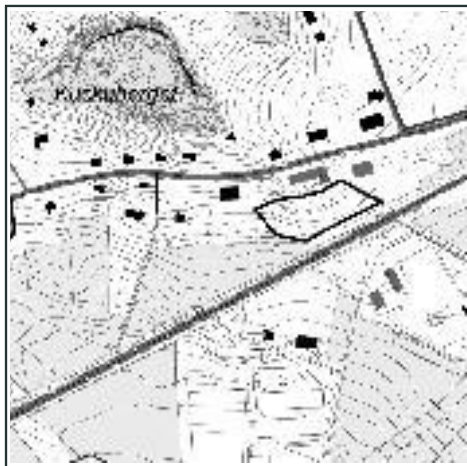
Munkkikallion koillisrinteellä jyrkän kallionseinämän alla on kivikkoinen lehtomainen sekametsärinte. Puustorakenne on vaihteleva ja alueella on luonnonmetsän piirteitä. Valtapuut ovat haapa ja kuusi. Alueella on melko runsaasti isoja haapoja sekä muutamia isoja raitoja ja pihlajia sekä yksi iso rauduskoivu. Pensaskerroksesta löytyvät pihlaja ja taikinamarja. Rinteessä kasvavat lisäksi vaahtera, jänönsalaatti ja lehtokuusama. Pohjoispuolelta kohde rajoittuu avohakkuuseen. Lehtipuiden rungoilla on rikas päällyskasvilajisto.

2 Öljynpuristamon lehto

Paikallisesti arvokas, lehtipuuvaltainen sekametsä, uhanalaisia sieniä

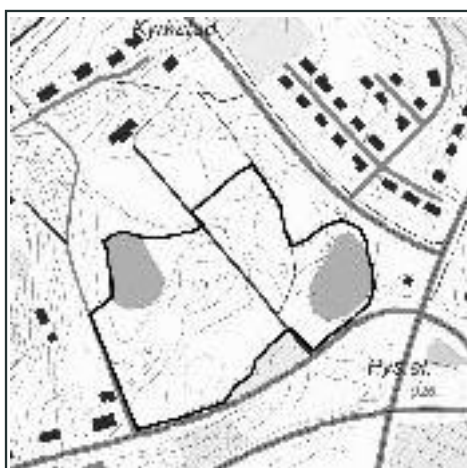
Öljynpuristamon eteläpuoleisella lehtomaisella kallion pohjoisrinteellä on sekametsää, jossa kuusi ja raita ovat runsaimmat puut. Pensaskerroksessa ovat mm. taikinamarja, lehtokuusama ja pähkinäpensas. Yhden raidan rungolla kasvaa silmälläpidettäviin kuuluvaa nukkamunuaisjäkälää sekä jauhemunuaisjäkälää. Kallion lounaisrinteellä on pähkinälehtorinnettä.

3 Koukkurinteen pähkinäpensaslehto

Paikallisesti arvokas, lehtipuuvaltainen lehtoalue, kookkaita puita

Alue on lehtipuuvaltaista pähkinäpensaslehtoa, jossa kasvaa paikoin kookkaita rauduskoivuja ja haaparyhmiä. Lisäksi on raitoja, pihlajia ja vaahteraa. Osasta lehtoa on ylispuusto poistettu. Alueella on runsaasti kookkaita pähkinäpensaita. Lehto on epätyypillistä sinivuokko-käenkaali lehtoa, joka paikoin vaihtuu vuohenputkilehdoksi. Siellä on rehevää vuohenputkivaltaista aluskasvillisuutta. Eteläosassa on pienialaisena kielen- nuokkuhelmikkävaltaista nuokkuhelmikkä-linnunherne -lehtoa.

4 Kyrkstadin lehto

Maakunnallisesti arvokas, tammipuuvaltainen lehto, kaksi lampea, arvokas sienilajisto, runsaasti isoja tammia, myös luonnon monimuotoisuuden takia arvokas, mahdollinen luonnonsuojelulain mukainen luontotyyppi

Kyrkstadin kartanon luona oleva hieno lehtipuuvaltainen lehtoalue, jossa kaksi pientä lampea. Alue on arvokas luonnon monimuotoisuuden takia, sillä siihen sisältyy vesielementtejä, kaksi pientä lampea ja kostea tervaleppävaltainen notkelma. Alueella on yli 90 tammaa, joista monet ovat kookkaita ja hienoja yksirunkoisia puita. Kohde täyttäneen myös luonnonsuojelulain 29§:n mukaisen suojellun luontotyyppin, jalopuumetsikön piirteet. Lisäksi aluskasvillisuudessa on paljon pähkinäpensaita, joista pieni osa on hiljakkoin raivattu. Lehto on erityisen arvokas myös sienilajistonsa suhteen ja sieltä on tavattu mm. harvinaiset mantelirisakas ja sinappitympönen. Lisäksi lehdossa kasvaa lehtoneidonvaippaa.

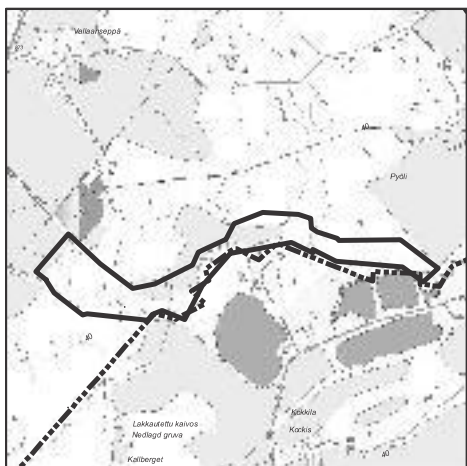

5 Torikujan lehto

Paikallisesti arvokas, lehtipuuvaltainen lehtomainen kangasmetsä, arvokas sienilajisto

Tynninharjuntien ja Torikujan välillä on voimakkaasti kalkkipölyvaikutteista lehtoa ja lehtomaista kangasta. Suurin osa alueesta on sekametsää, jossa kasvaa mäntyä, koivua, haapa ja muutamia pähkinäpensaita. Paikoitellen on myös kuusikkoa tai yksittäisiä kuusia. Kalkkipölyä ei enää alueelle tule sementtitehtaan lopetettua toimintansa 1990 -luvulla. Tämä tulee ottaa huomioon kasvilajiston säilymisessä.

Alue on arvokas nimenomaan sienilajistonsa suhteen ja sieltä on tavattu useita harvinaisia kalkkipitoista maaperää vaativia sienilajeja. Lehdossa on tavattu mm. useita risakaslajeja, kuten jalo-, hammas- ja liilajalkarisakas, piikkiukonsieni ja kalkkihimmipiippo. Alueen sienilajiston nykytilaa ei ole selvitetty. Kohteen merkitys sienilajiston kannalta tulee tarkemmin selvittää yksityiskohtaisen maankäyttösuunnitelman yhteydessä.

6 Suninhaan purolehto

Maakunnallisesti arvokas, monipuolinen kostea puronvarren lehtoalue, hyvää lajistoa

Suninhaan puron varrella on rehevää harmaaleppävaltaista mesiangervo- ja saniaislehtoa. Kosteat lehdot ovat osin selvästi kärsineet vanhoista ojituksista, mutta kokonaisuutena alue on vielä kohtalaisen hyvin säilynyt monipuolinen puronvarren lehtokokonaisuus. Kohteessa on myös kiurunkannus- vuohenputkilehtoa, lehtokortelehtoa ja käenkaali-oravanmarjalehtoa. Lajistosta mainittakoon mm. mukulaleinikki, keltavuokko, kotkansiipi, purolitukka ja kartioakan-kaali.

7 Pyölin lehto

Paikallisesti arvokas, monipuolinen puronvarren lehtokokonaisuus, hyvää lehtolajistoa

Pyölin lehto on tyypillinen savikkoalueen kulttuurivaikutteinen puronvarsilehto. Se on kasvillisuudeltaan monipuolinen ja suhteellisen runsaslajinen lehtokohde.

Alueen eteläosa, Pyölin tien eteläpuolisella alueella, puron varrella on kiurunkannus-vuohenputki-lehtoa, jossa kasvaa kotkansiipeä ja pystykiurunkannusta. Tien pohjoispuolisessa lehdossa kasvavat mm. kotkansiipi, purolitukka, kevätlinnunsilmä ja lehtopalsami.

Lammikoiden pohjoispuolella pikkutien länsipuolella puronvarressa on kosteaa lehtoa, lehtokortelehtoa ja metsäkortelehtoa. Siellä kasvaa mm. pähkinäpensasta, mustakonnanmarjaa että myös kotkansiipeä ja purolitukkaa. Tien itäpuolella Storbergetin lounais-luoteisrinteen alaosassa on käenkaali- oravanmarjalehtoa, jossa kasvaa pähkinäpensasta, isohkoja haapoja ja raitoja sekä mm. näsiää, lehtokuusamaa ja mustakonnanmarjaa.

8 Yli-Pailan keto

Paikallisesti arvokas, perinnemaisema, kallioketo, hyvää kallio-kasvillisuutta ja -lajistoa

Maksjoella, Yli-Pailan luona sijaitsee tien varrella pieni kallioketo, jonka laidunnus on loppunut jo vuosikymmeniä sitten. Paikalle pitkään satanut kalkkipöly on kuitenkin auttanut ketokasveja säilymään (mahdollisesti paikalla on luontaistakin kalkkivaikutusta). Kasvillisuus muistuttaa osin kalkkikallioketojen kasvillisuutta. Huomion arvoisia kasveja ovat ketonoidanlukko, harmaapaimulehti, mäkiminttu ja mäkilemmikki. Kalliokedolla on runsaasti pieniä puiden alkuja. Yli-Pailan keto on 0,2 hehtaarin kokoinen kallioketo.

9 Maksjoen niitty

Maakunnallisesti arvokas, arvokas perinnemaisema-alue, hyvää keto- ja niittylajistoa, aluetta hoidetaan

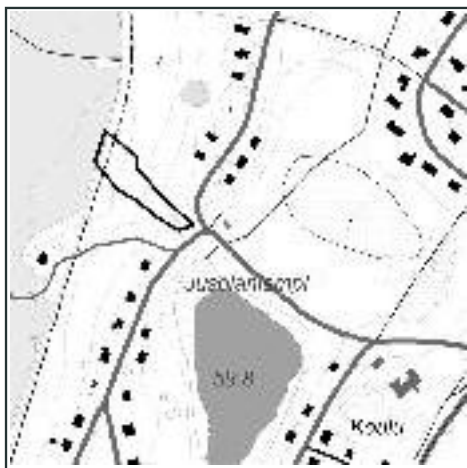
Maksjoen niitty sijaitsee Yli-Pailan paikallistien suuntaisesti kulkevan voimalinjan alla, kaakkoisrinteessä. Alueella on vähäisiä kalliopaljastumia sekä keto- ja niittymäistä kasvillisuutta. Nautakarjan laidunnus loppui jo 1950-luvulla, mutta voimalinjan ansiosta alue ei ollut täysin metsittynyt. Aluetta on aloitettu hoitaa 1990-luvun alussa raivaamalla pois pensastoa ja puustoa sekä niittämällä alueen kasvillisuutta. Hoidon ansiosta alueen arvoluokitus on myös noussut paikallisesti arvokkaasta maakunnallisesti arvokkaaksi kohteeksi. Alueelle on jätetty muutamia katajia ja pihlajia, mutta muutoin alue pidetään avoimena niittynä paikallistien ja ulkoilureitin välisellä alueella. Niityllä kasvaa mm. hina, ketonoidanlukko, kartioakan-kaali, monet matara- ja kellokasvit sekä mäkivirvilä.

10 Maksjoen puronvarsilehto

Paikallisesti arvokas, monipuolinen puronvarren lehtoalue, hyvää kasvilajistoa

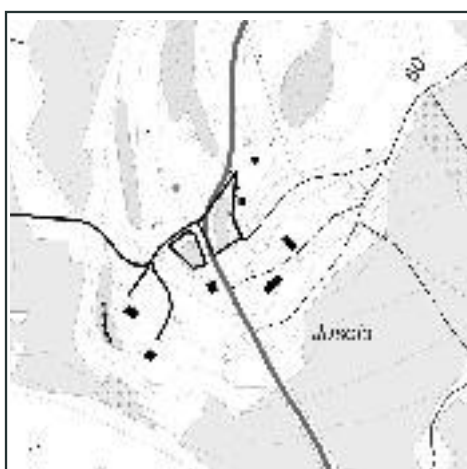
Maksjoen varrella sijaitseva tyypillinen ja monipuolinen joenvarsi-lehto, jossa on hiirenporraslehtoa, lehtokortelehtoa ja kotkansiipi-lehtoa. Lehdossa kasvavat mm. lehtopalsami, jänönsalaatti, kotkansiipi, lehtotähtimö, kevätlinnunsilmä, sukelto, purolitukka, lehtokorte, lehtopähkämö ja koiranvehnä.

11 Jusolanlammen puronvarsilehto

Paikallisesti arvokas, luonnontilainen puronvarsi ja puronvarren lehtoa

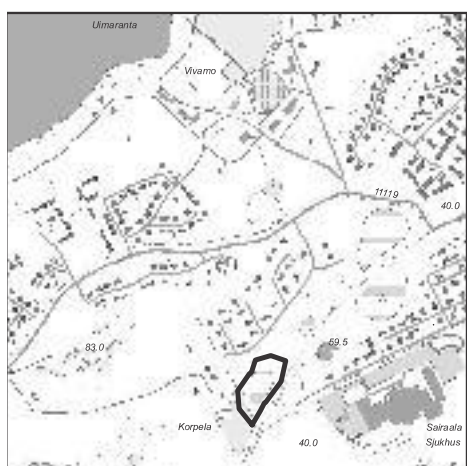
Jusolanlammen laskupuro virtaa luonnontilaisena jyrkkärinteisen laakson pohjalla. Länsipuolisko on uomaltaan kivikkoisen. Ympäröivä metsä on varttunutta ja melko varjoisaa kuusikkoa, minkä vuoksi kenttäkerroksen kasvillisuus on niukkaa. Kenttäkerroksessa tavataan mm. sini- ja valkovuokkoa, jänönsalaattia, lehtokortetta, soreahiirenporrasta, käenkaalia ja kotkansiipeä. Kotkansiivet ovat varsin pienikokoisia. Kohteen itäosassa puronvarressa kasvaa vanha koriste- ja lääkekasvin, rohtoraunioyrtin, harvinainen valkokukkainen muoto.

12 Jusolan kalliokedot

Paikallisesti arvokas, perinnemaisema, kalkkikallioketo, hyvää lajistoa

Vappulan Jusolan talon vieressä on näyttäviä hyvää kasvilajistoa kasvavia kallioketoja. Monilajiset kalliokedet ovat melko umpeenkasvaneita ja osin selvästi rehevöityneitä. Kalliokedoilla on kuitenkin edustava valikoima hyviä ketokasveja. Merkittävimpiä ovat heinäratamo, mäkikaura, harmaapaimulehti, ketokäenminttu, ketotuulenlehto, hakarasara, litteänurmikka, kevättädyke ja mäkivirvilä.

13 Korpelansuo

Paikallisesti arvokas, pienialainen suolaikku, harvinainen luontotyyppi, lähteisyyttä, hyvää lajistoa

Korpelansuo on pieni rehevä suolaikku, joka on ilmeisesti jäänne alun perin laajemmasta lettosuosta. Kyseinen luontotyyppi on Lohjalla harvinainen. Kasvillisuus on lettokorpea ja lettoraameista, osin ehkä myös lähteistä. Suo on ojitettu ja sieltä on otettu maa-ainesta, mistä todistavat veden valtaamat kuopat. Kuoppiin on muodostunut hyvää kasvilajistoa. Suolta on tavattu useita lettolajeja, mm. vilukko, villapääluikka, hentosuolake, korpialvejuuri, keltasara, hernesara ja äimäsara.

Korpelansuon luonnontila on ojitusten johdosta heikentynyt. Suon puusto on tiheää ja ryteikköistä. Valtapuustona ovat koivu, harmaa-leppä ja muut lehtipuut. Kuusta kasvaa alikasvoksena. Osa lettola-jeista ei ole löytynyt viimeisimmissä tarkastuksissa, mutta tarkastusajankohta ei ollut lajien löytymisen kannalta otollinen. Kohde on kuitenkin säilyttämisen arvoinen harvinaisen luontotyyppinsä takia ja se vaatii pikaista ennallistamista, mm. ojien tukkimista ja puuston harvennusta.

14 Haikarinniemi

Paikallisesti arvokas, niemenkärjen kallioalue, maisemallisesti ja puustoltaan arvokas

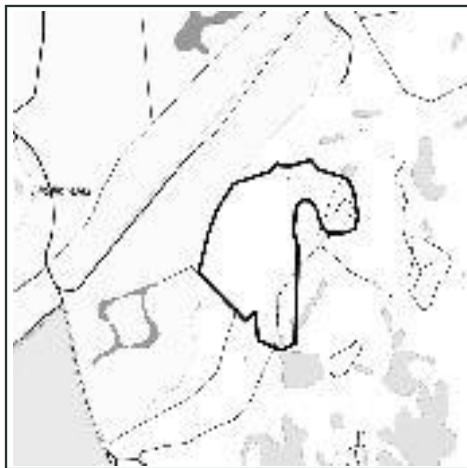
Haikarinniemen kallioinen kärki tulee säilyttää luonnontilaisen erityisesti maisemallisista syistä. Alueella kasvaa isoja mäntyjä sekä haapaa, pihlajaa ja katajaa. Alueen kasvillisuus on karua.

15 Haikarin kalkkikallio ja lehto

Paikallisesti arvokas, pieniä kalkkikallioalueita, hyvää kasvilajistoa

Porlan ja Haikarin välillä Lohjanjärven rannalla on pieniä kalkkikallioita ja -kivilohkareita sekä pienialainen, ehkä osittain lähteinen tervaleppälehto. Alueen halkaisee kevyenliikenteen väylä ja alue rajoittuu asuinkiinteistöihin. Kallion puusto on harvassa kasvavaa mäntyä ja pihlajaa. Kallion lajistoon kuuluvat mm. valkomaksaruoho, keltamaksaruoho ja nurmihärkki. Länsireunalla, rantametsässä on pienialainen näyttävä tervaleppälehto, jossa lienee myös lähteisyyttä. Lehto kärsii ojituksesta ja sinne on tuotu puutarhajättä. Alueelta on löydetty harvinaista poimulehväsamalta. Lajin olemassaoloa ei ole tarkistettu.

16 Kunnarlan lehto ja kalkkikallio

Maakunnallisesti arvokas, arvokas saarnilehto ja lehtokorpi sekä kalkkikallio, hyvää lajistoa, monipuolinen kohde

Kuusivaltainen kalkkipitoinen lehto- ja korpialue, joka on pääosin ojitettu ja osin hakattu. Ojituksesta huolimatta kasvilajisto on edustava. Alueen koillisosassa on hakkuissa säästetty korpimainen lehto-alue, jossa pääpuustona on kuusi, tervaleppä ja rauduskoivu. Alueen arvo perustuu siellä tavattavaan harvinaiseen luonnonvaraiseen saarniesiintymään, joita Lohjalla on vain muutamia. Paikalla kasvoi syksyllä 2011 viisi suurempaa saarniyksilöä, joista suurin oli halkaisijaltaan n. 30 - 35 cm. Lisäksi alueella oli muutamia pienempiä pensasmaisia saarnia ja saarnen taimia. Aluetta ympäröi harvennettu nuori koivikko. Alue kärsii ojituksesta ja saarnen kasvuedellytysten parantamiseksi ojia tulisi vähitellen tukkia. Alue edustaa uhanalaista kasvillisuustyyppiä, sillä kalkkipitoiset lehtokorvet ovat Etelä-Suomessa harvinaisia.

Suurin osa alueesta, sen keski- ja länsiosa on kuusivaltaista ja mehevämältäistä lehtoa. Joukossa vain vähän lehtipuustoa ja osa lehdosta on hakattu. Syksyllä 2011 alueelta löydettiin hieno yli 40 yksikön pesäjuurikasvusto - yksi Lohjan suurimmista. Lisäksi siellä on erittäin suuri lehtosinijuurikasvusto. Myös koiranheittä alueella on silmiinpistävän runsaasti. Muista kenttäkerroksen arvokkaasta lajistosta, joita alueelta on löydetty, mainittakoon lehto-orvokki, keltasara, suokeltto, purolitukka ja korpialvejuuri.

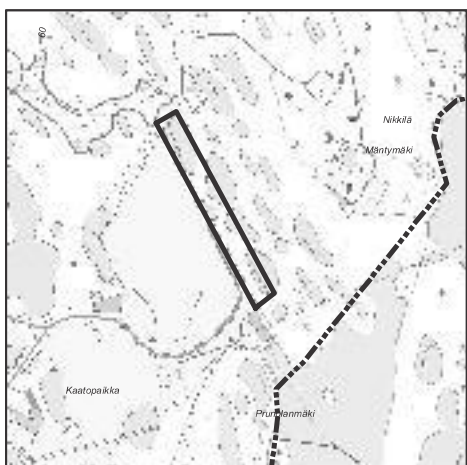
Kohteen kaakkoisosassa on Kunnarlan kalkkipitoisia kallioita, joissa on tavattu hyvää kasvilajistoa. Kohde koostuu erillään olevista vähäisistä kalkkipitoisista kalliopaljastumista, joissa kasvavat mm. mäkilemmikki, kartioakankaali, mäkivirvilä, ketokeltto, ahomatara, heinätähtimö ja hopeahanhikki. Lajistonsa perusteella alue on ollut aikoinaan laidunaluetta ja huomattavasti avoimempaa maastoa. Nyt kallioita ympäröi tiheä istutusmännikkö, joka on jo alkanut varjostaa avoimia kalliopaljastumia. Alue vaatisi kiireellisiä hoitotoimenpiteitä ja ennallistamista estämällä avokallioiden umpeenkasvu poistamalla mäntyjä.

17 Harapakanmäen lehto

Paikallisesti arvokas, lehto, hyvää kasvilajistoa

Harapakanmäen kaakkoisrinteellä kallion, pellon ja tien välissä on kuivaa ja tuoretta lehtoa sekä lehtomaista kangasta. Puusto on kuusivaltaista. Aikoinaan tehdyn harvennushakkuun jälkeen on syntynyt lehtipuualikasvos. Rinteellä on runsas jalkasaraesiintymä. Lisäksi lehdossa kasvavat mm. Lohjan seudulla harvinainen iharuusu, tammi, vaahtera, mustakonnanmarja ja taikinamarja.

18 Kaatopaikan itä-koillisosan kallio

Maakunnallisesti arvokas, kallio, harvinaisia jäkäliä ja sammalia

Kaatopaikan itä-koillisosan kallio on arvokas luontokohde, jossa kasvaa harvinaisia sammalia, kuten ruutu- ja luutasammalta sekä hyvää kalliokasvillisuutta, kuten tummaraunioista. Kallio rajautuu välittömästi jätekeskuksen jätetäyttöalueeseen. Täytön alle on jäänyt kallion aluslehto ja ehkä osa myös kalliota. Luontoarvoja ei ole tarkistettu jätetäytön laajennusosan valmistumisen jälkeen.

19 Kekoniitun eteläpuoleiset kalliot

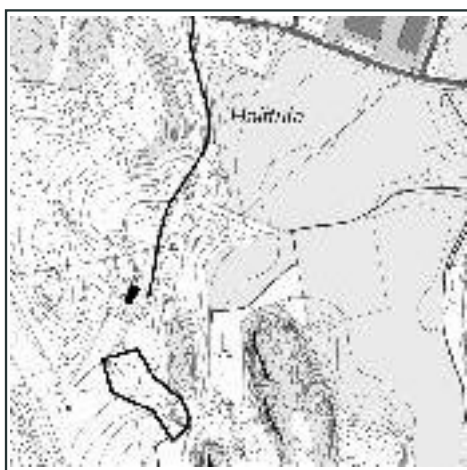
Valtakunnallisesti arvokas, kalliojyrkänteitä ja puronvarsi sekä korpimetsää, uhanalaista jäkälä- ja sammallajistoa.

Kekoniitun eteläpuolella, kahden korkean kalliomäen välisessä laaksossa on saniaiskorpi. Sen luonnontila on suhteellisen hyvin säilynyt notkon pohjoisreunaa sivuavasta ojasta huolimatta. Puusto on tukkipuun mitat täyttävää varjoisaa kuusikkoa. Kohteen arvoa nostavat lukuisat järeät kuusilahopuut, joista osa on ehtinyt kaatua maahan. Kasvistossa tavataan esim. hiirenporrasta, lehtotähtimöä, isoalvejuurta, ketunleipää ja taikinamarjaa. Itiökasvistoon kuuluvat esim. isokastesammal ja koivupötkkelöllä kasvava uhanalainen koi-vunhuhmarjäkälä. Alueella on suoritettu kesällä 2011 hakkuu ja sen vaikutuksia ei ole arvioitu.

Korpea idässä reunustavalla kalliolla on edustava ylikalteva seinämä, jolla esiintyvät luutasammal, isoruostesammal, ketjusammal, vuoririippusammal ja kivikutrisammal. Jyrkänteen lajistoon kuuluu myös erittäin uhanalainen rotkokehräjäkälä, ja kallion päällä sijaitsevassa männikössä tavataan kanadanluppoa. Kallio ja sen aluslehto on jätetty kesän 2011 hakkuiden ulkopuolelle.

Korven ja Kekoniitun eteläpuolella sijaitsee karu kiillegneissikallio, jonka laella kasvaa iäkästä kalliomännikköä. Kallion etelä- ja länsireunoilla on korkeita jyrkänteitä. Valitettavasti niiden alapuolinen metsä on hakattu, ja aivan eteläjyrkänteen alle on rakennettu tie. Jyrkänteellä kasvavat harvinaiset ja vaateliaat kallionuppijäkälä, tummaraunioinen, töppösammal ja suomulimijäkälä. Kalliomännikössä esiintyy kanadanluppoa, ja kallion alla on pienehkö jalkasaraesiintymä.

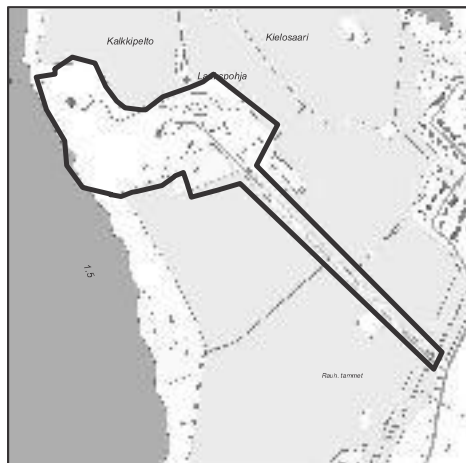
Alueeseen kuuluu myös edellisten pohjoispuolella oleva kiillegneissia sisältävä kalliojyrkäne. Jyrkännettä varjostaa varttunut kuusimetsää. Seinämän tyvellä kasvaa ruutusammalta, ja kallioseinämän alta, kallion päällä olevalta paljastuneelta kuusen juurelta on vuonna 2007 löydetty vaarantuneeksi luokiteltu ruskopiilojäkälä.

20 Haattulan kallio

Paikallisesti arvokas, valuvetinen kalliojyrkäne, hyvää kasvilajistoa

Kallion seinämässä esiintyy paikoin keskiravinteisia, ylikaltevia ja valuvetisiä kohtia, ja jyrkänteellä on hyllyjä. Niillä kasvaa edustavia lajeja, kuten tummaraunioinen, koloviuhkasammal ja ukontulikukka. Jyrkänteen alapuolella kasvaa nuorehkoa sekametsää.

21 Laakspohjan kartanomiljö

Valtakunnallisesti arvokas, kulttuurihistoriallisesti arvokas, perinnemaisema-alue, hyvää lajistoa, arvokas puukujanne

Laakspohjan kartanomiljö on vanhan maatalouskulttuurin alue, joka on valtakunnallisesti arvokas. Siellä on edustavaa ns. vanhan maatalouskulttuurin seuralaislajistoa, kuten melko harvinainen aikoinaan mausteena käytetty saksankirveli, harvinainen isotakiainen, sinisavikka ja hullukaali. Lisäksi kartanon puistossa on mm. suuria lehmuksia ja tammia. Alueeseen liittyy myös hieno tammipuukujanne, jonka tammista osa on rauhoitettu luonnonmuistomerikiksi (taajamaosayleiskaavan sl -kohde numero 6). Tavoitteena alueen säilymiselle olisi maataloustoiminnan ja -kulttuurin jatkuminen alueella.

22 Sauvonlammen purolehdot

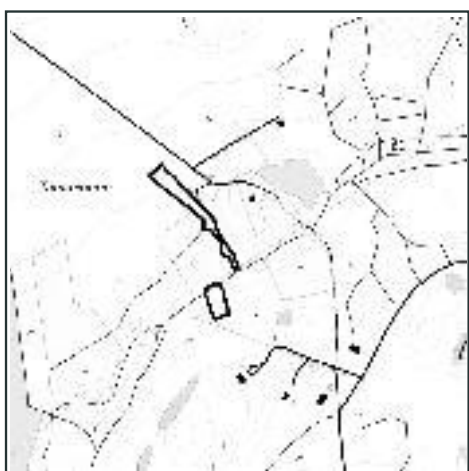
Maakunnallisesti arvokas, monipuolista puronvarsilehtoa ja korpea, uhanalaisia sammallajeja ja edustavaa kasvilajistoa

Sauvonlampeen pohjoisesta laskevien kahden puron varrella kasvaa rehevää lehtokasvillisuutta. Koillisesta virtaavan puron varsi on voimakkaasti kulttuurivaikutteista harmaaleppälehtoa, jossa kasvavat esim. runsaina mesiangervo ja hiirenporras sekä rönsyleinikki, kevätlinnunsilmä, vuohenputki ja jänönsalaatti. Puuston ja pensaikon tiheys vaihtelee vaikeakulkuisesta ryteiköstä pieniin aukioihin.

Läntisempää puroa reunustaa selvästi edustavampi metsä, jossa lehtokasvillisuus ulottuu myös purolaakson rinteille. Paikoitellen rinteillä esiintyy selväpiirteistä lehtokortetyypin lehtoa. Puusto on kuusivaltaista sekametsää. Lehtopensaista rinteellä tavataan ainakin tuomea, taikinamarjaa ja hieman pähkinäpensasta. Vaateliaampaa lehtokasvistoa ovat esim. mustakonnanmarja, lehtosinijuuri, lehtokorte ja lehtonokkasammal.

Melko luonnontilaisena säilyneen ja alajuoksultaan paikoin kivisen uoman vieressä on monin paikoin korpea. Siellä täällä on myös havaittavissa lähdevaikutusta. Puron varrella kasvaa mm. hiirenporrasta ja isoalvejuurta. Alajuoksun kivikossa esiintyy silmälläpidettävää turrisammalta, jota löytyi niukkana kahdelta kiveltä.

Kohteen pohjoisosassa sijaitsee pieni lähdehetepainanne, josta löytyi ilmeisesti aiemmin tuntematon esiintymä silmälläpidettävää haaraliuskasammalta.

23 Tammirinteen kaakkoispuoleiset puronvarret

Paikallisesti arvokas, puronvarsiniitty, harvinainen luontotyyppi

Tammirinteen talon länsipuolella peltujen lähellä sijaitsee kaksi puroa, jotka laskevat ojaksi kaivettuun uomaan. Näistä eteläisempi on varjoisan varttuneen kuusimetsän ympäröimä, ajoittain kuivuva juotti, jonka varrella kasvaa esim. hiirenporrasta, käenkaalia, rön-syleinikkiä ja leskenlehteä. Pohjoisempi virtaa aluksi niin ikään varttuneen kuusikon keskellä, mutta etelämpänä, pellon keskellä, puroa reunustaa nuori lehtipuusto. Kasvistoon kuuluvat esim. hirs-sisara, nurmitatar, mesiangervo ja karhunputki. 1960- luvulla alussa paikalta on löytynyt sykeröpiippoa ja 1980- luvulla yksi suovalkku yksilö. Alue on ollut laidunnettua puronvarsiniittyä. Laidunnuksen loputtua se alkanut kasvaa umpeen.

24 Lohjanharjun paahderinteet

Maakunnallisesti arvokas, paisteinen harjurinne, harjulajistoa

Lohjanharjuntien suuntaisesti Perttilän kohdalla on Lohjanharjun reunamorenmuodostumassa erittäin jyrkkärinteisiä etelään tai eteläkaakkoon viettäviä rinteitä. Nämä ns. paasteiset harjurinteet ovat kaikkein arvokkaimpia luontokohteita Lohjanharjulla. Niiden kasvillisuus on erikoista häränsilmä-kanerva -tyypin kasvillisuutta. Ne tarjoavat valoisina ja kuivina kasvupaikkoina parhaita elinpaikkoja harjukasveilla. Tällaisia ovat mm. häränsilmä, sikojuuri, kangasajuruoho, keltalieko, nuokkukohokki, huopakeltamo, kissankäpäle ja keltatalvikki. Kenttäkerroksen kasvillisuutta hallitsevat sianpuola, kanerva, kiolo, kangasmaitikka ja puolukka. Puustoltaan alueet ovat mäntyvaltaisia, mutta niitä uhkaa umpeenkasvu ja kuusettuminen. Alueita tulisikin hoitaa harventamalla männikköä ja raivaamalla nuoret kuuset pois.

25 Lehtomaan suoniitty

Paikallisesti arvokas, harvinainen luontotyyppi, suokaivanto, hyvää lajistoa

Peltojen keskellä on vanha mudanottoalue, jonne on muodostunut pieni lampare. Lampareen reunoilla on suoniittymäistä kasvillisuutta. Tämän tyyppistä luontoa on Lohjalla verraten vähän. Lampareen ympärillä on nuorta lehtipuuvältaista puustoa, koivua, harmaaleppää, raitaa ja matalampaa pajukkoa. Suoniityn merkittävimmät kasvit ovat mm. vilukko, keltasara, hernesara, hirssisara ja purolitukka. Lampi tarjoaa myös oivan elinympäristön pensas- ja vesilinnuille. Paikallisesti säilytettävä kohde. Aluetta ympäröi etelässä maantäyttö ja paikoin siellä on rakennustarvikkeita, kuten rumpuputkia, sepeliä ja sekalaista rautatavaraa.

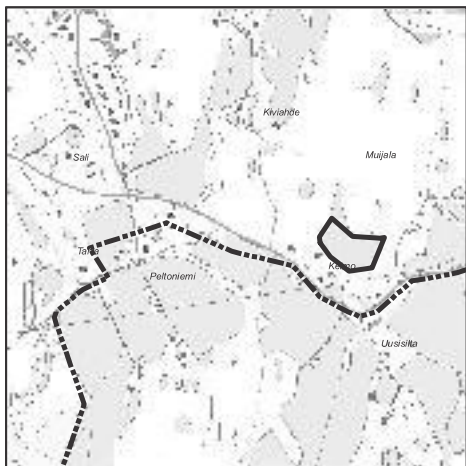

26 Muijalan lähdelampi

Maakunnallisesti arvokas, uhanalaisen lajin elinpaikka, lähdelampi

Lohjanharjun reunoilla sijaitseva kirkasvetinen lampi, jonne purkautuu lähdevettä. Lammen pohjoispuolella sijaitsevan Tytykujan ojassa on tavattu erittäin uhanalaista tummahorsmaa. Ojassa virtaa jatkuvasti lähdepitoista vettä, mikä on lajin olemassa ololle välttämätöntä. Lohjan kasvupaikka on lajin ainoa Manner-Suomessa. Lähimmät esiintymät sijaitsevat Nauvon saaristossa.

Tummahorsman tila alueella on kriittinen. Laji on ollut välillä yhden yksilön varassa ja sitä on yritetty lisätä siemenistä ja istuttaa ko. lammen pohjoisreunalle. Varmuutta lajin olemassa ololle ei siellä ole, sillä se on vaikea varmuudella tunnistaa ja tummahorsma riskeytyy helposti eräiden muiden horsmalajien kanssa. Lajin tilaa tulee vuosittain seurata ja elinpaikka on edelleenkin säilyttämisen arvoinen. Laji voi hyvin elää vuosiakin siemenpankissa maassa ja tulla esiin suotuisten olosuhteiden vallitessa.

27 Keimon kallio

Paikallisesti arvokas, arvokas mäntymetsäinen kallio

Keimon talon koillispuolella kohoaa jyrkkärinteinen karu kallio. Sillä kasvaa melko luonnontilaista ja edustavaa mäntymetsää ke-loineen ja kilpikaarnaisine puineen. Puuston tiheys vaihtelee kalliomänniköille tyypillisesti voimakkaasti. Kasvistoon kuuluu esim. kalliokohokki.

28 Perässuo ja sen laskupuro

Maakunnallisesti arvokas, monipuolinen suoalue laskupuroineen, uhanalainen jäkälälaji

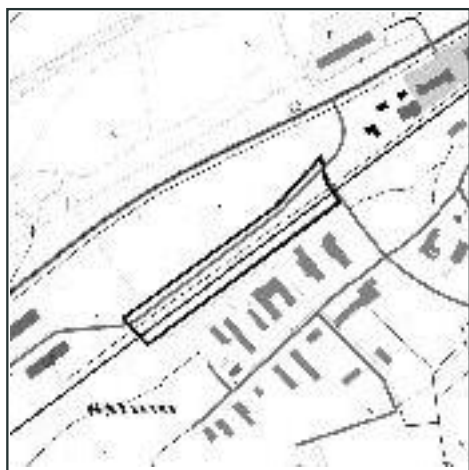
Laajahko monipuolinen suokokonaisuus, joka on suurelta osin isovarpurämettä ja avoimia nevalaikkuja sekä ruohoisia korpia. Perässuo on valtaosin ojituksen vuoksi selvästi kuivunut ja siten luonnontilaltaan muuttunut. Suon koillisosa on kuitenkin melko hyvin säilynyttä ja siellä on edustavaa isovarpurämettä sekä kolme puutonta saranevalaikkua. Isovarpurämeen männyillä kasvaa uhanalaista vaarantuneeksi luokiteltua takkuhankajäkälää.

Aivan suon etelälaidalla on ilmeisesti lammen umpeenkasvun seurauksena kehittyntä edustavaa ruohoista nevaa ja korpea. Siitä hieman pohjoiseen sijaitsee niin ikään puuton saranevalaikkua. Perässuon itälaidalla sijaitsee kaksi puutonta nevalaikkua. Toisen nevalaikun pohjoisreunassa kasvaa runsaahkosti raatetta, mikä ilmentää lievää ruohoisuutta.

Perässuon etelälaidalla sijaitsee todennäköisesti pienen suolammen umpeenkasvun seurauksena kehittynyt avoin ruohoinen saraneva. Sen itälaidalta alkaa pitkälle umpeutunut oja, joka on aikanaan varmaankin edistänyt suon umpeenkasvua. Nykyään oja ei kuitenkaan enää merkittävästi vaikuta suon vesitalouteen. Suon reuna-alue muuttuu länsiosastaan kutakuinkin luonnontilaista sekametsää kasvavaksi ruohokorveksi ja metsäkortekorveksi.

Saranevalla kasvavat runsaina kurjenjalka ja pullosara. Muuta kasvistoa ovat esim. järvikorte ja jouhivihvilä. Suon reunalta löytyi myös halava.

Muijalassa, Koivulan ja Kiviahteen välisessä metsässä, virtaa Perässuolta alkava kirkasvetinen ja hiekkapohjainen puro, joka on alajuoksulta säilynyt uomaltaan kutakuinkin luonnontilaisena. Ympäröivä metsä on suurimmaksi osaksi hakattua, mutta rajauksen etelälaidalla uomaa reunustaa varjoisa kookaspuinen kuusikko. Puron varrella kasvaa runsaasti esim. mesiangervoa ja hiirenporrasta. Muuta lajistoa ovat mm. käenkaali, taikinamarja, karhunputki, purolitukka, kevätlinnunsilmä, nokkonen ja rönsyleinikki.

29 Muijalan radanvarren perhosesiintymä

Valtakunnallisesti arvokas, hiekkainen puoliavoin radanvarsi, arvokas perhoskohde, uhanalaisia perhosia, myös hyvää kasvistoa

Muijalantien tasoristeyksestä länteenpäin sijaitseva puoliavoin hiekkainen radanvarsi. Alue rajautuu radan ja Sauvonrinteen väliselle alueelle. Lähellä rataa kasvaa runsaasti pieniä männyntaimia ja etäämmällä radasta on paikoin jo tiiviitäkin mäntytaimikoita. Paikoitellen on nuoria raitoja ja koivuja. Kohde on arvokas perhospaikka. Alueella on hyviä perhosten suosimia kasveja, kuten ajuruohoa, karvaskallioista, kissankäpälää, nuokkukohokkia ja ketomarunaa. Alue on paikoin pahasti umpeen kasvamassa, nuorien männyntaimien, sammaleiden ja ruohojen valtaama. Aluetta on aloitettu hoitaa 2000-luvun puolivälissä poistamalla männyn taimikkoa, vesaikkoa, kanervaa ja sammalia. Näin on saatu perhosten suosimille kasveille lisää kasvutilaa.

30 Nälkөөnlampi

Paikallisesti arvokas, suolampi, uhanalainen sammal, hyvää lajistoa

Nälkөөnlammen rannalla kasvaa huomion arvoisia lajeja, mm. silmällä pidettäväksi luokiteltu pikkuliuskasammal, hernesara ja vaivaiskoivu. Kyseessä on vaivaiskoivun ainoa tunnettu kasvupaikka Lohjalla. Paikalla kasvaa myös vaivais- ja hieskoivun sekä vaivais- ja rauduskoivun risteyvät. Lammen itärannan suolla kasvaa melko harvinainen *Fellhanera subtilis* -neulasjäkälä.

31 Nummenkylän lähteikkö

Maakunnallisesti arvokas, lähteikkö ja purorinne, uhanalaista sammallajistoa

Rautatien ja teollisuusalueen varastokentän väissä sijaitsee verraten luonnontilainen ojitettu lähteikkö, joka muuttuu rautatien eteläpuolella purolaaksoksi. Vankkaa kuusimetsää kasvavassa lähteikössä on säilynyt harvinaisia lähdesammalia kuten runsaasti vaarantuneeksi luokiteltua uhanalaista harsosammalta. Lähteiköstä alkavan puron uoma on kohteeksi rajatulla alueella säilynyt luonnontilaisena. Sitä ympäröi jyrkkärinteinen, vankkaa kuusimetsää kasvava lehto, jossa kasvaa myös lehtipuita kuten tervaleppää. Purolaaksossa on hieman lahpuuta.

1990-luvun alussa tehdyn selvityksen mukaan heti radan eteläpuolella puron itäpuolella lehtokuusikossa on pienialainen lähdeheteikkö, jolla kasvavat harvinaiset letohavusammal, poimulehvä-sammal ja harsosammal. Kaksi ensin mainittua löytyi alueelta myös vuonna 2010, mutta harsosammalta ei huolellisesta etsinnästä huolimatta havaittu enää radan eteläpuolella. Mahdollisesti kyseinen kasvusto on tuhoutunut melko tuoreen puronreunan maansortuman syntyessä, sillä letohavusammalta kasvaa aivan sortuman lähellä. Kohteen muuta lajistoa ovat esim. kevätlinnunsilmä, hiirenporras, sinivuokko, isoalvejuuri, jänönsalaatti, korpi-imarre, purolitukka, lehtokorte ja suokeltto. Valitettavasti puroa pitkin valuu ylimääräisiä pintavesiä, mikä lienee vaikuttanut myös puronvarren kasvillisuuteen. Rajauksesta etelään puro on tuhoutunut.

32 Arvolan kallio

Paikallisesti arvokas, kallioalue, harvinaisia sammalia ja jäkälää, myös maisemallista merkitystä

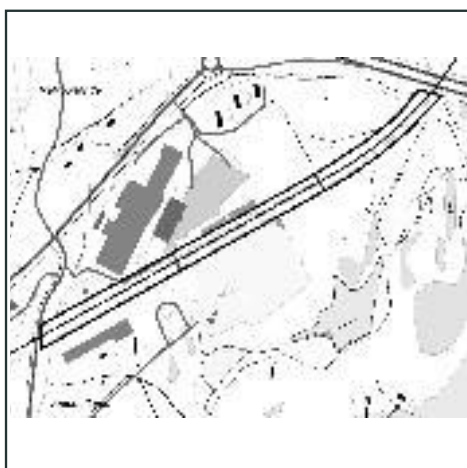
Arvolan kalliot on paikallisesti merkittävä kohde. Kallioalueen lajistoon kuuluu harvinaisia sammalia ja jäkälää, kuten luutasammal, korpilukko ja kätköhyttelöjäkälä. Osa kallioalueen metsistä on haattu.

33 Arvolan lehto

Paikallisesti arvokas, monipuolinen lehtoalue, kookkaita puita, hyvää lehtolajistoa

Arvolan lehto on pääosin kuusivaltaista lehtoa, se on kallion ja pellon välissä koillisrinteellä. Lisäksi alueella on parin aarin haapavaltainen lehtokuvio. Alue on pääasiassa käenkaali-oravanmarjalehtoa. Lisäksi on lehtomaista kangasta. Lehdossa kasvavat mm. pähkinäpensas, tammi ja lehmus sekä näsiä, lehto-orvokki ja mustakonnanmarja.

34 Nummenkylän radanvarren perhosesiintymä

Valtakunnallisesti arvokas, hiekkainen puoliavoin radanvarsi, arvokas perhoskohde, uhanalaisia perhosia, myös hyvää kasvistoa

Muijalan radanvarsi on puoliavoin hiekkainen ja nuoria männyn taimia kasvava alue, jossa kasvaa perhosten suosimia kasveja. Näillä paahteisilla kasvupaikoilla elää kuiviin olosuhteisiin erikoistuneita kasveja, kuten ajuruoho, ketomaruna ja karvaskallioinen. Näitä kasveja käyttää ravintonaan monet harvinaiset hyönteiset ja pikku-perhoset. Alueella on tavattu mm. erittäin uhanalaiseksi luokiteltu ajuruohovarsikoi, silmälläpidettäväksi luokiteltu ajuruohosulkanen ja silmälläpidettäväksi luokiteltu kallioispussikoi.

35 Nummenkylän kartanonpuisto

Maakunnallisesti arvokas; vanhoja jalopuita, kulttuurihistoriallista arvoa

Kulttuurihistoriallisesti merkittävä kartanonpuisto, jossa kasvaa erityisen runsaasti tammia, joukossa monia vanhoja, komeita puita. Muita puistopuita ovat mm. vaahtera, pihlaja ja siperianpihta. Kartanokulttuuriin liittyviä koristekasveja kuten ukkomansikkaa ja puistolemmikkiä on villiintyneenä puistossa.

36 Nummenkylän tammikot

Maakunnallisesti arvokkaita, tammivaltaisia lehtoja, suuria tammia, uhanalainen perhonen, mahdollinen luonnonsuojelulain mukainen luontotyyppi

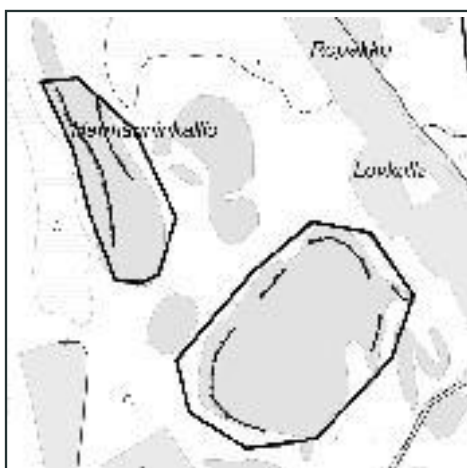
Alue on kuivaa tammi-pähkinäpensas -lehtoa. Tammia on erittäin runsaasti ja eräät niistä ovat suuriakin. Alueella kasvaa yli 60 runkomaista tammea ja noin 20 runkomaista vaahteraa. Kohde täyttäneen myös luonnonsuojelulain 29§:n mukaisen suojellun luontotyyppin, jalopuumetsikön piirteet. Tammien seassa on myös muutamia poikkeuksellisen suurikokoisia kuusia, mäntyjä ja raitoja. Alueella kasvaa myös pähkinäpensaita. Pähkinäpensasesiintymä jatkuu vielä lähes 150 metriä alueen eteläpäädyssä lounaaseen päin. Pähkinäpensaiden seassa kasvoi myös muutamia nuorehkoja tammia. Kohteessa on tavattu erittäin uhanalainen perhoslaji, paistelatvakääräinen.

37 Perätalon lehto

Paikallisesti arvokas, kuusivaltainen tuore lehto, hyvää lehtolajistoa

Perätalon itäpuolella sijaitsee vankkaa tukkikuusikkoa kasvava käenkaali-oravanmarjatyyppin lehto. Se levittäytyy keskellä olevan kallion kummallekin puolelle. Ympäristö on varjoisa, minkä vuoksi kenttäkerros ei ole niin hyvin kehittynyt kuin valoisammissa lehtoissa. Metsä on hoidettua, ja lahoppuuta on vähän. Kasvistossa tavataan esim. sinivuokkoa, metsäimarretta, jänönsalaattia, valkovuokkoa, käenkaalia ja harvinaista jalkasaraa sekä vaateliasta lehtonokkasammalta.

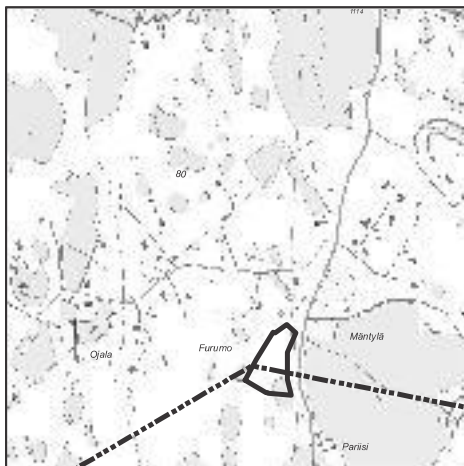

38 Hermannin kalliit

Paikallisesti arvokas, kaksi erillistä kallioista männikköaluetta, arvokkaita kalliojyrkänteitä, puustoltaan arvokas, hyvää lajistoa

Hermannin kallioihin kuuluu kaksi erillistä kallioista aluetta, joissa molemmissa on kasvaa komeaa luonnontilaista kalliomännikköä keloineen ja kilpikaarnaisine mäntyvanhuksineen. Pohjoisemmalla kalliolla on avoimia kalliopintoja, joita peittää peittää mm. sisämaassa vain korkeimmille kallioille keskittyvä kalliotierasammal ja runsaana esiintyvä mäkitervakko. Kallion itäreunalla sijaitsee itään avautuva runsassammaleinen jyrkänne, jolta löytyi taantunutta kantopykäsammalta. Myös kallialueen länsiosassa on komea ja korkea jyrkänne.

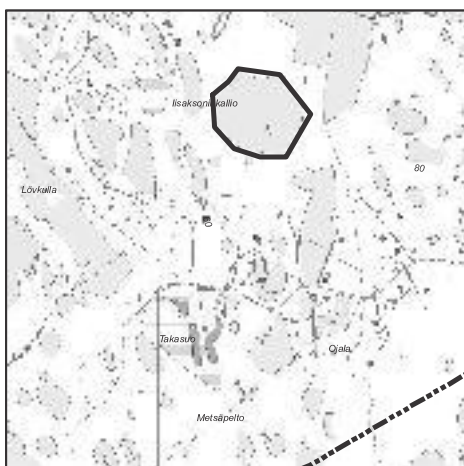
Eteläisempi kallioalue erottuu ympäristöstään korkeampana. Sen laella kasvaa hieman tavanomaista luonnontilaisempaa metsää (mm. keloja). Avointa kalliopintaa on vähän. Kalliokasvistoon kuuluvat esim. mäkitervakko, kalliokieli ja isomaksaruoho. Mäen laella on pieni rämesoistuma. Mäen ympärillä on useita jyrkänteitä, jotka avautuvat eri ilmansuuntiin. Siellä täällä seinämissä esiintyy portaittaisuutta ja ylikaltevia pintoja. Muutamin kohdin tavataan myös edustavahkoja louhikoita. Valitettavasti pohjoiseen ja itään suuntautuvien seinämien alusmetsät on hakattu aivan jyrkänteisiin asti. Lounaaseen ja länteen avautuvia seinämiä varjostaa sen sijaan tiheä kuusimetsä. Jyrkänteiden lajistoon kuuluu mm. haurasloikko.

39 Pariisin lehto

Paikallisesti arvokas, kostea puronvarsilehto, hyvää lehtolajistoa

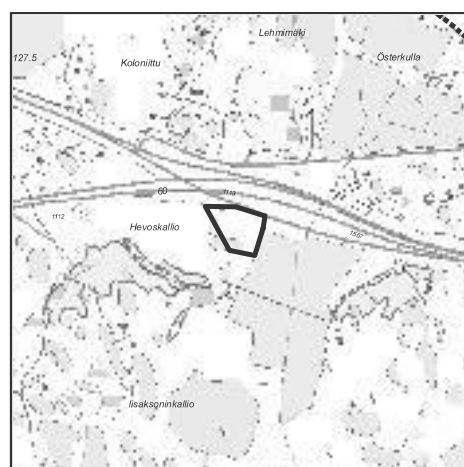
Kapealla puronvarrella on kosteaa lehtoa ja rinteellä käenkaali-oravanmarja -lehtoa sekä lehtomaista kangasta. Kaakkoisosassa on pieni kalliokumpare. Eteläosastaan puro kulkee pellon halki. Pohjoisreunassa on tehty avohakkuu. Lehdossa kasvaa mm. jalkasara, näsiä, tesma, kotkansiipi, purolitukka ja lehtotähtimö

40 Iisaksonin kallio

Paikallisesti arvokas, luonnontilainen kalliomännikkö, arvokas puustoltaan

Isaksoninkallion laella on edustavaa ja melko luonnontilaista kalliomännikköä. Kilpikaaranaisten iäkkäiden mäntyjen lisäksi kohteella on runsaahkosti keloja. Kalliokasvillisuuteen kuuluvat esim. mäkitervakko, karvakiviyrtti, jäykkärölli, keto-orvokki, isomaksaruoho sekä viime aikoina voimakkaasti taantunut kissankäpälä.

41 Hevoskallion lehto

Paikallisesti arvokas, kuusivaltainen tuore lehto, hyvää lehtolajistoa

Moottoritien varressa Hevoskallion itärinteellä sijaitsee nuorta lehtimetsää kasvava tuore lehto. Puusto muodostuu lähinnä koivusta, haavasta, raidasta ja pihlajasta. Alarinteellä kasvaa tiheää alikasvoskuusikkoa, minkä vuoksi kenttä- ja pohjakerros ovat monin paikoin aukkoisia. Tietä vastapäätä sijaitsevan matalan jyrkänteen alla kasvillisuus on sen sijaan paremmin kehittynyttä.

Lajistoon kuuluvat mm. kivikkoalvejuuri, sinivuokko, mustakonanmarja, vuohenputki, rönsyleinikki ja nokkonen. Lehtopensaista tavataan esim. taikinamarjaa, lehtokuusamaa ja näsiää. Sammalistossa kasvavat mm. tyypilliset lehtolajit isomyyränsammal, lehtonokkasammal ja lehtohaivensammal. Jyrkänteen alapuolisen rinteeseen paljaalta savimaalta löytyi runsas kasvusto harvinaista pikkusiipisammalta, jota ei ole voitu luokitella uhanalaisuusselvityksessä puutteellisten löytöpaikkatietojen takia. Lajin kasvupaikat tulisi siksi säästää.

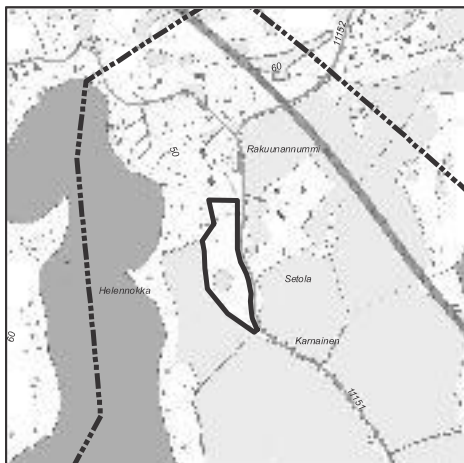

42 Hiidensalmen kallioketo

Maakunnallisesti arvokas, arvokas kalkkikallioketo, hyvää lajistoa

Hiidensalmen sillan kupeessa asuintontilla sijaitsee kalkkikallio. Kalliokedolla on näyttävää monilajista kallio- ja ketokasvillisuutta. Siellä kasvaa mm. Uudellamaalla harvinainen niittyräpelö. Muita huomionarvoisia kasveja ovat jänönapila, kalkkitummaraunioinen, ketokäenminttu, mäkilemmikki, mäkikaura, hakarasara, harmaa-poimulehti ja mäkivirvilä. Siellä kasvaa myös hyvää jäkälä- ja sammallajistoa, joista mainittakoon mm. ryynihyytelöjäkälä, risakesijäkälä, isoruostesammal, haprakiertosammal, punatyvisammal, kalkkikarvasammal ja kalkkikiertosammal.

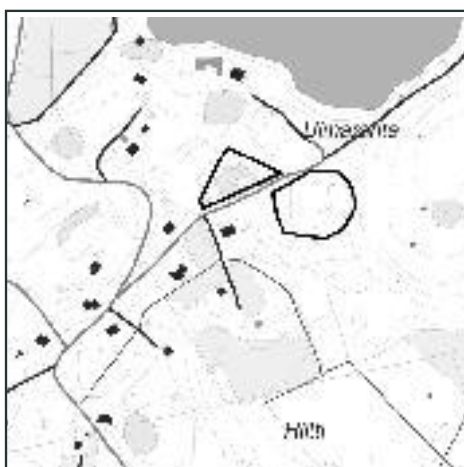
Vuonna 2010 kalliolta poistettiin runsaasti kiviä ja pintamaata, jolloin kalliopinnat paljastuivat huomattavasti. Toimenpiteen vaikutuksia alueen lajistoon ei ole selvitetty. Sillä saattaa pitkällä tähtäimellä olla hyvinkin positiivinen vaikutus, koska samalla kalliolta poistui runsaasti koristekasveja ja kalkkipitoinen kasvualusta tuli näkyviin. Tämä edistää nimenomaan alueella kasvavien kalkkia suosivien harvinaisten putkilokasvien, sammal- ja jäkälälajien elin-tilaa. Alueen uudelleen kasvettumiseen saattaa mennä vuosia.

43 Setolan kedot

Paikallisesti arvokas, niitty- ja ketoalue, perinnemaisema, hyvää lajistoa

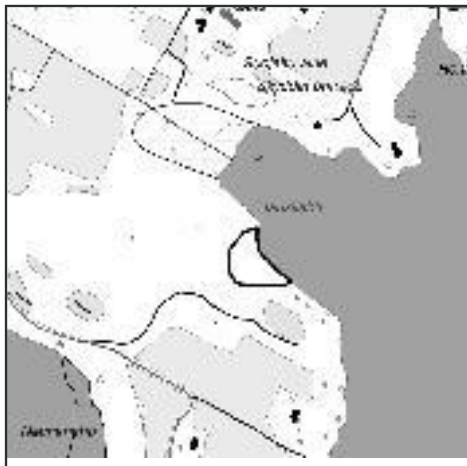
Karnaisten Setolassa, Karnaistentien länsipuolella sijaitseva kalliainen mäenkumpare, jossa entisiä laidunalueita. Kohteella sijaitsee Uudenmaan perinnemaisemakartoituksessa paikallisesti arvokkaaksi todettu perinnebiotooppi, joka käsittää kaksi erillistä aluetta: kallioisen ketoalueen ja tuoreen niittyalueen. Niittyalue on osin vanhaa asuttua pihapiiriä. Lisäksi kallion länsireunoilla on lehtomaista metsää, jossa on runsaasti suhteellisen kookkaita vaahteroita, jokunen tammi ja paljon melko isokokoisia pihlajia. Hyvää niitty- ja ketolajistoa on myös monin paikoin kallionkumpareen ja pellon yhtymäkohdissa. Lajistosta mainittakoon ukontulikukka, ketokäenminttu ja eri matara- ja kellokasvilajeja. Alue on ollut viime vuosina lampaiden laidunalueena, josta alueen kasvilajisto tulee hyötymään.

44 Hiittisten kallioketo

Paikallisesti arvokas, kallioinen keto, hyvää lajistoa

Hiidenlahden eteläpuolella on hyvää kasvilajistoa kasvava kallioinen keto, joka on perinnemaisemakohde. Siellä on myös vanha talon paikka. Kohteessa on Lohjan seudulle tyypillinen monilajinen kallioketo, jolla on hyvä valikoima ketokasveja sekä eräitä koristekasveja viljelyjäänteinä. Aluetta on aloitettu hoitaa vuodesta 2004 lähtien ja se kuuluu Suomen ympäristökeskuksen ketotutkimuskohteisiin. Kasvistoon kuuluvat mm. nurmipuntarpää, juolavehnä, vuo-henputki, koiranputki ja metsäkurjenpolvi sekä kalliokedolla runsaana kasvava keltamaksaruoho.

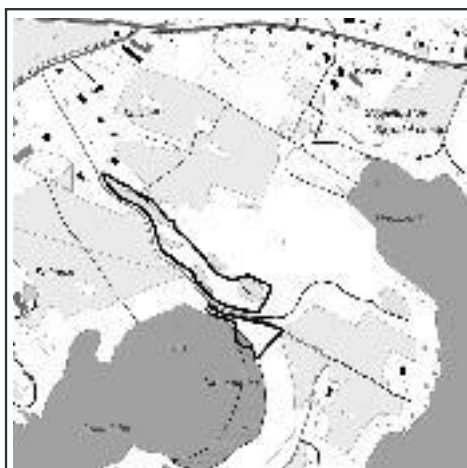

45 Haukilahden tervaleppälehto

Paikallisesti arvokas, tervaleppälehto, monipuolinen

Kahden pienen niemenkärjen väliin jää kostea, osin ehkä myös tulvien valtaama tervaleppälehto. Alue on tyypillistä Lohjanjärven alavaa rantalehtoa, joka on syntynyt järvenlaskujen tuloksena 1800-luvun puolivälissä. Alue on pääosin lehtipuuvaltaista ja valtapuuna on melko kookkaat koivut ja tervalepät, joukossa on muutamia suuria raitoja yksittäisiä pähkinäpensaita. Alikasvustona on vähäisessä määrin kuusta. Aluskasvillisuudessa on lehtokuusamaa, saniaisia, vuohenputkea, lehtokortetta, jänönsalaattia, mesiangervoa ja rannassa laajalti isosorsimoa ja järviruokoa.

Länsireunalla on muutamia kookkaita haapoja ja suuria kuusia. Siellä täällä on pähkinäpensaita. Alueelle on muodostumassa hyvää lahoppuustoa, ja jo nyt siellä on kaatuneena muutamia suuria kuusia ja lehtipuuustoa. Luonnon monimuotoisuuden kannalta hyvä kohde.

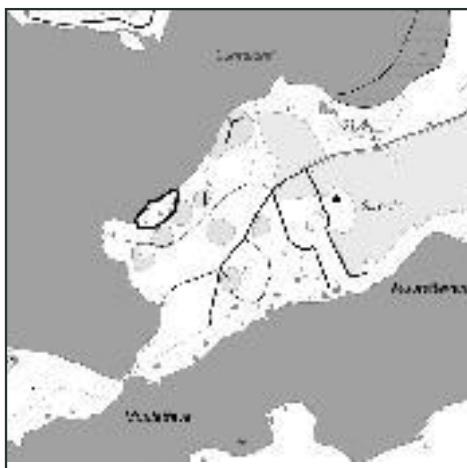
46 Luhtalahden kallioketo ja rantalehto

Maakunnallisesti arvokas, kallioketo ja metsälaidunalue sekä rantalehto, uhanalaista lajistoa, arvokasta sammal- ja jäkälälajistoa, sisältää erityisesti suojeltavan lajin elinpaikan

Luhtalahden pitkänomainen, Nimenahontietä reunustava kallioketo ja metsälaidun on vanhaa perinnemaisema-aluetta. Melko metsittyneellä alueella on useita, osin kalkkipitoisia kalliopaljastumia. Alue sisältää erityisesti suojeltavan lajin elinpaikan (taajamaosayleiskaavan S2 -kohde numero 6). Metsäisillä osuuksilla kasvaa pääasiassa mäntyjä ja katajia, mutta myös pähkinäpensaita, pihlajia ja koivuja. Kalliokedolla on rikas, näyttävä ja värikäs ketolajisto. Kasvillisuudessa on pieneltä osin kalkkikalliokedon piirteitä, pääasiassa se on monilajista gneissakalliokedoa. Kedoilla arvokas kasvi-, sammal- ja jäkälälajisto. Runsaita ovat mm. keltamaksaruoko, mäkitervakko ja haisukurjenpolvi ja huomionarvoisina kartioakankaali, harmaapaimulehti, ketokaunokki, jänönäpila ja kelta-apila. Sammalista mainittakoon silmälläpidettäväksi luokiteltu turrisammal, ojasykerösammal, savikkosiipisammal, luutasammal ja kalliouurresammal.

Alue oli umpeen kasvamassa, mutta aluetta on aloitettu 2000 -luvun alussa hoitaa raivaamalla pensastoa pois ja harventamalla puustoa. Alue pyritään palauttamaan metsälaidunmaiseksi kohteeksi.

Lisäksi kohteeseen kuuluu Lohjanjärven rantaa reunusta tervaleppälehto. Siellä kasvaa runsaasti hienoja yksirunkoisia ja melko kookkaita tervaleppiä. Tielle nouseva rinne on kuusivaltaista lehtoa, jossa on jonkin verran nuorta vaahteraa. Ranta on leveästi isosor-simon ja järviruo'on valtaama. Joukossa on myös kurjenmiekkää ja punakoisoa. Tervaleppälehdoissa kasvaa mm. soreahiirenporrasta, metsäalvejuurta, kivikkoalvejuurta, mesiangervoa ja jänönsalaattia. Alue soveltuu hyvin Haukilahden ympäristössä tavatulle pikkutikan pesimäpaikaksi.

47 Muutettavanniemen kalkkikalliot

Paikallisesti arvokas, kalkkikallio, hyvää sammallajistoa

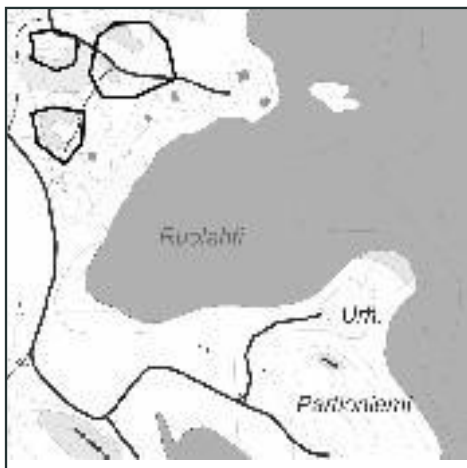
Simolasta 300 metriä länteen länsirinteen alareunassa Lohjanjärven rannan luona kesähuviloiden pihalla on kalkkipitoista hyvin matalaa kallionseinämää. Seinämällä tai sen tyvellä kasvaa kalkkipitoista kalliota vaativaa hyvää sammallajistoa. Näistä mainittakoon etelämpurosammal, ketjusammal, kalkkikarvasammal, kalkkikah-
taisammal, kalkkikiertosammal ja limisiimasammal.

48 Kuoppanokan kallio

Paikallisesti arvokas, kallioniitty, ravinteikas kallioalue, hyvää kasvi- ja sammallajistoa

Kuoppa- ja Vanha-annio on lähellä Lohjanjärven rantaa sijaitseva korkeahko graniitti-hapan gneissikallio. Se on seudulle tyypillinen mesotrofinen kallio, jolla on edustavaa ja näyttävää kallioniittykasvillisuutta. Sillä kasvavat mm. kalliotuhkapensas, tummarauniainen, karvakiviyrtti, ja keltamaksaruoho sekä kalkkikiertosammal, ketjusammal ja oravisammal.

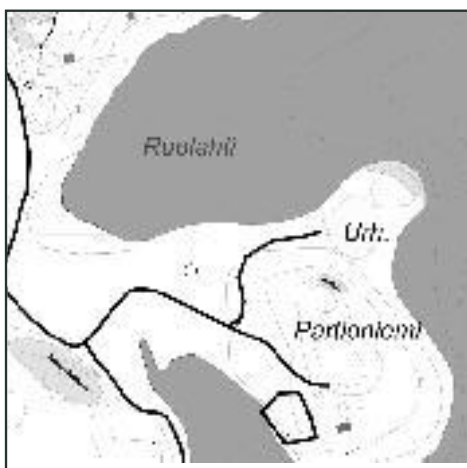

49 Ruolahden kalliokedot

Paikallisesti arvokas, kallioketo, perinnemaisema

Lylyisten Ruolahden pohjoisrannan tuntumassa sijaitsee useita pieniä kallioketoja. Ne ovat heinittyneet laidunnuksen loputtua, mutta kasvillisuus on yhä merkittävää. Eteläisin kalliokedoista on säilynyt melko matalakasvuisena. Kedoilla on edelleenkin hyvää niitty- ja ketolajistoa. Kalliolla kasvaa mm. kangasajuruoho, harmaapaimulehti, mäkikaura, mäkilemmikki ja ketokäenminttu. Sen pohjoispuolella on pieni, mutta hyvää lajistoa kasvava keto. Huomionarvoisista lajeista mainittakoon harmaapaimulehti, mäkikaura ja mäkivihvilä.

Edellisen itäpuolella on myös edustavaa lajistoa kasvava kallioketo. Sen kasvillisuus on säilynyt verrattain matalana ja hyvänä. Siellä kasvaa runsaasti ruohovartisia keto- ja kalliokasveja mm. keltamakasaruoho, tuoksusimake, jänönapila, kevättädyke ja mäkilemmikki. Kyseiset kedot muodostavat yhdessä arvokkaan kokonaisuuden ja ne ovat merkittävä osa lohjalaista perinnemaisemaa.

50 Partioniemen kalkkikallio

Valtakunnallisesti arvokas, kalkkikallio, uhanalaista jäkälälajistoa, harvinaista sammallajistoa

Partioniemen länsirannalla lähellä rantasaunaa on verraten pienialainen, mutta paikallisesti arvokas kalkkikallio. Se kuuluu osana laajempaan valtakunnallisesti arvokkaaseen kallioalueeseen. Siellä on hyvää ja uhanalaista lajistoa. Harvinaisista jäkälästä alueelta on löydetty erittäin uhanalainen pikkupullokas ja silmälläpidettävä sammaljäkälä. Harvinaisista sammalista mainittakoon isokarvesammal, luutasammal ja haprakiertosammal. Putkilokasveista kalliolla kasvaa mm. liuskaraunioinen, mäkiminttu, mäkiarho, hietäorvokki, haurasloikko ja karvakiviyrtti.

51 Kaurasaaren kallioid

Paikallisesti arvokas, arvokas kallioalue, uhanalaista ja harvinaista lajistoa

Kaurasaaren gneissikallioid ovat paikallisesti arvokasta aluetta. Saarella kasvaa mm. ukontulikukkaa, tummaraunioista, keltamak-saruohoa, hopeahanhikkia, kalkkikiertosammalta, kalliokutrisammalta ja oravisammalta. Saarella esiintyy uhanalaista vaarantunutta etelänraippasammalta ja tammennystyjäkälää. Lisäksi saarelta on löydetty kahta Fennoskandialle uutta jäkälälajia.

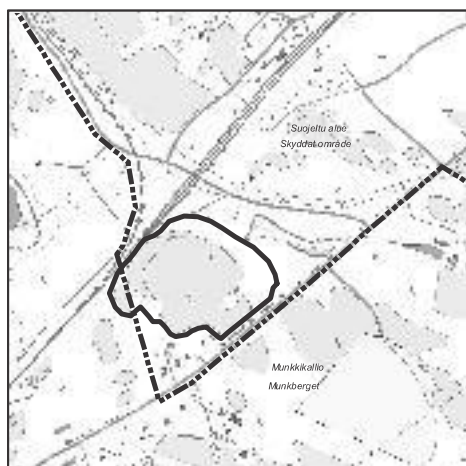
52 Pitkäniemen rantakallio

Valtakunnallisesti arvokas, kalkkikallio, uhanalaista jäkälälajistoa, Suomelle uusia jäkälälajeja, harvinaista sammallajistoa

Kohde on kalkkikalliota ja kalkkivaikutteista gneissikalliota. Siellä on sekä laakeita kallioita että kallioseinämää. Alueella kasvaa harvinaista kalkkilajistoa. Osa kallioista on jäänyt rantasaunan alle, mutta siellä on edelleenkin jäljellä luonnontilaista, hyvin säilynyttä kallioaluetta. Kalkkikallion sijainti osin aivan veden rajassa lisää alueen arvoa, koska osa lajistosta hyötyy veden vaikutuksesta.

Kalkkikalliolla kasvaa uhanalaisia tai harvinaisia jäkälä- ja sammallajeja. Osa jäkälajeista ovat Fennoskandialle uusia lajeja, kuten *Thelidium olivaceum*, ja osa Suomelle uusia lajeja kuten *Polyblastia sepulta*, *Diplotomma lutosum*, *Agonimia globulifera*, *Verrucaria rejecta* ja *Verrucaria memnonia*. Muista lajeista mainittakoon uhanalaiset silmälläpidettävät poimukesijäkälä ja ruskokilpinen, kalkista hyötyvät ryynihyytelöjäkälä sekä kalkkikierto- ja kalkkikarvasammal. Siellä kasvaa myös hyvää putkilokasvistoa, mm. kalliotuhkapensas, ketokäenminttu, litteänurmikka, kevät kynsimö, mäkiarho ja haurasloikko.

ge Arvokas geologinen muodostelma

1 Munkkikallio

Valtakunnallisesti arvokas, kallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, uhanalaista jäkälä- ja sammallajistoa

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaisiin kallioalueisiin Uudellamaalla. Kirkniemen Pikkujärven kaakkoispuolella, Salpausselkävyöhykkeellä sijaitseva Munkkikallio on risteävien kallioperän murrosten rajaama jyrkkäpiirteinen pienialainen korkeampi lohko, jonka Lohjan ja Hangon välinen valtatieleikkaus katkaisee itäpuolelta. Kallioalue on maisemallisesti hyvin merkittävä ja kasvillisuudeltaan arvokas kohde. Munkkikallion kivilaji on harmaa, heikosti suuntautunut, keskirakeinen granodioriitti, jossa on leikkaavia kapeita graniittijuonia.

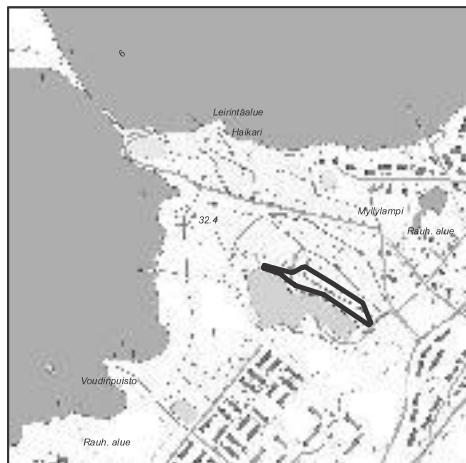
Kalkkipölyvaikutteisella kalliolla on harvinaista kalliokasvillisuutta ja kallioketoja, vanhojen metsien lajistoa ja erikoispiirteenä runsas puustoinen suomenpihlajametsikkö. Harvinaisista sammalista alueen lajistoon kuuluvat mm. uhanalainen silmälläpidettävä etelänkiertosammal, kalkkikarvasammal ja yleisemmistä ravinteisuutta ilmentävistä sammalista kalkkikiertosammal. Harvinaisista jäkäläistä alueella tavataan uhanalainen silmälläpidettävä suoninahkajäkälä ja harvinainen isomustejäkälä. Puiden epifyytteinä kasvaa lisäksi vaarantuneet harvinaiset haapariippusammal ja haavanhyttelöjäkälä sekä harvinainen samettikesijäkälä.

2 Lahokallio

Valtakunnallisesti arvokas, kallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, erityisesti suojeltavan lajin elinpaikka, hyvää lajistoa

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon - ja maisemansuojelun kannalta arvokkaisiin kallioalueisiin Uudellamaalla. Se sisältää taajamaosayleiskaavan kohteen S2 nro 1. Lahokallion niemen kärkiosan kalliot ovat hapanta gneissia, jossa on myös hieman kalkkivaikutusta. Niemenkärjessä on toistakymmentä metriä korkea kallio, jonka Lohjan järveen laskeutuvalla alarinteellä on edustavaa mesotrofista kalliokasvillisuutta ja monipuolinen lajisto. Lahokallion niemi on rakentamatonta kallioalueita, ja se on suosittua retkeily- ja ulkoilumaastoa. Kasvillisuus on rehevän lehtomainen ja puistomainen. Alueella on erityisesti suojeltavan lajin elinpaikka. Varsinaista kalliokasvillisuutta on vähän, koska paljastumat ovat pienialaisia. Lohjajärveen laskeutuvalla alarinteellä on edustavaa kalliokasvillisuutta ja samoin eräällä sisämaan seinämällä. Alueella tavataan mm. haisukurjenpolvi, haurasloikko, hietavokki, hopeahanhikki, isomaksaruoho, kalliokohokki, karvakiviyrtti, karvaskallioinen, keltamaksaruoho, ketokeltto, litteänurmikka, lituruoho, mäkilemmikki, sarjatalvikki ja tummaraunioinen.

3 Ojamon kaivos

Valtakunnallisesti arvokas, kallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, uhanalaista sammal- ja jäkälälajistoa, erityisesti suojeltavan lajin elinpaikka

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaiisiin kallioalueisiin Uudellamaalla. Kalkkikiveä esiintyy vedellä täyttyneen louhoskuopan seinämillä ja pääportin edessä säilyneellä vähäisellä kalliokumpareella. Alueella on erityisesti suojeltavan lajin elinpaikka. Putkilokasveista louhosalueella kasvavat mm. haisukurjenpolvi, haurasloikko, hopeahanhikki, isomaksaruoho, karvaskallioinen, keltamaksaruoho, keltanokitkerö, ketokäenminttu ja mäkiarho.

Harvinaisista sammalista alueen lajistoon kuuluvat uhanalainen silmälläpidettävä etelänkiertosammal, ruutusammal, itutumpurasammal, kalkkikarvasammal, kielikellosammal, lettoväkäsammal, pieluskivisammal sekä yleisemmistä ravinteisuutta ilmentävistä sammalista mm. kalkkikiertosammal, kalliopunatyvisammal ja pikkutumpurasammal.

Jäkälistä alueella tavataan erittäin uhanalainen maksakilpinen ja harvinaiset nahkahyytelöjäkälä, ryynihyytelöjäkälä, viherkultajäkälä, isomustejäkälä, kalkkikuoppajäkälä, piennarnahkajäkälä, risakesijäkälä ja ruskokilpinen.

4 Kiviniemen louhos ja kalkkikalliot

Valtakunnallisesti arvokas, kalkkikallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, uhanalaista sammal- ja jäkälälajistoa

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkai-
siin kallioalueisiin Uudellamaalla. Kiviniemen kalkkikallioilta on
aiemmin louhittu kalkkia, mutta louhinta on sittemmin lopetettu.
Nykyisin osa pohjoisemmasta kalliosta on jäänyt Kiviniemenrannan
asuinalueen rakentamisen alle, mutta osa louhosjyrkänteistä on säi-
lytetty. Viereisen paperitehtaan jätevedenpuhdistamo on aikoinaan
rakennettu eteläiselle louhosalueelle, mutta siitäkin on osa kalliojyr-
känteistä ja kallion reunoista säilytetty.

Kalliot ovat edelleenkin arvokkaita luontokohteita kallioperän kalk-
kipitoisuudesta johtuen. Näillä kallioilla kasvaa vieläkin kalkkia
suosivia lajeja kuten Uudellamaalla harvinainen jäykkäpitkäpalko,
ketokäenminttu, nuokkukohokki ja litteänurmikka.

Kiviniemen jäkälä- ja sammallajisto on erityisen arvokas. Alueelta
on kerätty vuosisadan vaihteessa harvinaisia jäkälälajeja ja monia
uhanalaisia sammalia, joita siellä edelleenkin tavataan. Näistä mai-
nittakoon valtakunnallisesti uhanalaiset etelänhäivesammal, etelän-
hankasammal ja etelänhiippasammal.

5 Tytyrin louhos

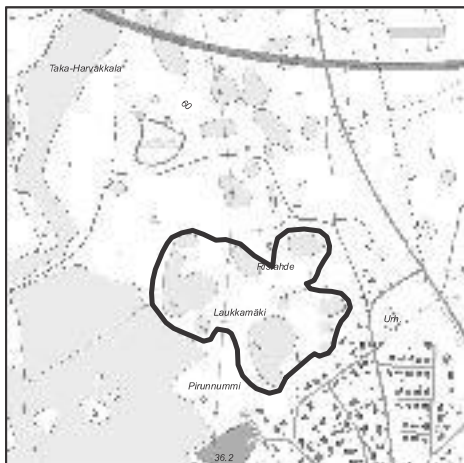
Valtakunnallisesti arvokas, kalkkikallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, uhanalaista kasvi-, jäkälä-, sammal- ja sienilajistoa

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaisiin kallioalueisiin Uudellamaalla. Erittäin monipuolista lajistoa kasvava kallioalue kuuluu ehdottomasti Lohjan arvokkaimpiin luontokohteisiin. Tytyrissä Pappilanselän rannalla on laaja, vanha avolouhos, josta on louhittu kiteistä kalkkikiveä. Vaikka avolouhosalue ei ole luonnontilainen, siellä on erittäin arvokasta kalkkikallioiden kasvistoa. Kalkkikalliota on säilynyt louhimatta louhoksen länsireunalla. Louhoksen länsipuolella on jäljellä edustavaa kalkkikalliota ja hieman pähkinäpensaslehtoa. Suurin osa alueesta on louhoksen sivukivimaata, joka on pääosin lehtoisen lehtimetsän peittämää.

Kallioalueen kasvilajisto on monipuolinen ja alueella kasvaa useita harvinaisia kalkkikasveja ja sieniä. Kalliolla viihtyvät mm. haisukurjenpolvi, haurasloikko, jänönapila, kalliotuhkapensas, karvas-kallioinen, keltamaksaruoho, ketokeltto, ketokäenminttu, lituruoho, mäkiarho, mäkikaura, nuokkukohokki, nurmihärkki, ruotsinpitkäpalko, ruusuruoho, tummaraunioinen, törörsara ja ukontulikukka. Lehtipuumetsässä tai lehdossa kasvavat mm. uhanalainen silmälläpidettävä ketonoidanlukko, idänkanukka, lehtokuusama, lehto-orvokki ja lehtoneidonvaippa.

Tytyrin louhos ympäröivine avokallioineen on myös hyvin merkittävä sammal- ja jäkälälajiston suhteen. Siellä kasvaa mm. uhanalainen silmälläpidettävä etelänkiertosammal ja silkkikutrisammal sekä lukuisia kalkkipitoista kasvualustaa vaativia harvinaisia sammalia, kuten haprakiertosammal, kalkkipalmikkosammal, isoruosotesammal, kalkkihiippasammal ja kalkkiharasammal.

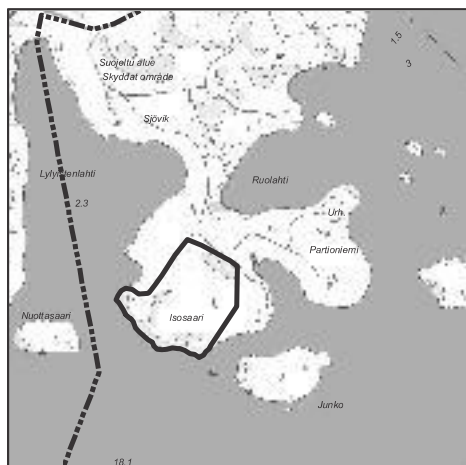
Uhanalaisista jäkälistä siellä kasvaa vaarantunut sammallimajäkälä. Muista hyvistä lajeista mainittakoon nahkahyytelöjäkälä, ruskokesijäkälä, ryynihyytelöjäkälä, isomustejäkälä ja kalliokeltuaisjäkälä. Arvokkaista sienistä siellä kasvaa erittäin uhanalainen harmaasatula-mörsky sekä harvinaiset partarousku, ripsimaatähti ja valkomörsky.

6 Laukkamäki

Valtakunnallisesti arvokas, kallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, kasvillisuudeltaan arvokas

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaisiin kallioalueisiin Uudellamaalla. Lempolan Laukkamäki sijaitsee Lohjanjärven Pappilanselkää reunustavien alavien peltoalueiden reunalla ja rajautuu idässä ja kaakossa laajoihin männikkövaltaisiin hiekkakankaasiin. Kallioalue on kasvillisuudeltaan arvokas kohde. Laukkamäen itäinen kallionlaki on runsaslajisempi osittain rehevöitymisen takia ja läntinen kalliolaki luonnostaan ravinteinen. Jyrkenteiden lakikallioilla on kallioketoa, ketomaista kasvillisuutta, joka osittain kulunutta. Suurin osa kallioalueesta on harvaa kallio- ja hiekkapohjaista männikkökangasta. Alueella kasvavat mm. haisukurjenpolvi, haurasloikko, hopeahanhikki, isomaksaruoho, jäykkärölli, kalliohatikka, kalliokieli, kalliokohokki, keltamaksaruoho, ketokeltto, mäkitervakko, nurmihärkki, pensaikkotatar, ruoholaukka, tummaraunioinen ja vuorimunkki. Harvinaisista sammalista alueen lajistoon kuuluvat mm. isokarvesammal, ketjusammal sekä yleisemmistä ravinteisuutta ilmentävistä sammalista kiilto- omenasammal, kiviutrisammal, rotanhäntäsammal ja viuhkasammal.

7 Isosaaren kalkkikallio

Valtakunnallisesti arvokas, kalkkikallioalue, Suomen ympäristökeskuksen selvitys, uhanalaista lajistoa, erityisesti suojeltavan lajin elinpaikka

Kohde kuuluu Suomen ympäristökeskuksen julkaiseman selvityksen mukaan luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkai-
siin kallioalueisiin Uudellamaalla. Kohde sisältää taajamaosayleis-
kaava-alueen SL 23. Isosaaren kallioalue sijaitsee matalahkossa
metsäisessä niemessä Lohjanjärven pohjoisrannalla. Rantakalliolta
avautuu kaunis ja luonnontilainen järvimaisema pitkin Lohjanjärven
selkää ja sitä reunustaviin rantametsiin.

Kallioalueen kalkkikivisuonet kulkevat niemen kärjessä kapeana
rannansuuntaisena vyönä, osin jopa vedenpinnan alla. Niissä on
kasvillisuudeltaan kaikkein arvokkainta kalkkilajistoa. Alueella on
erityisesti suojeltavan jäkälälajin elinpaikka Kalliolla viihtyvät mm.
haurasloikko, hopeahanhikki, isomaksaruoho, jänönäpila, kallioko-
hokki, karvaskallioinen, keltamaksaruoho, keltavuokko, lituruoho,
liuskarauniainen, mäkiarho ja mäkikuisma. Harvinaisista jäkälistä
alueelta on löydetty uhanalainen silmälläpidettävä sammaljäkälä.

Lähteet

Hiiden ympäristökartasto, Lohjan ympäristöyksikön paikkatietoaineisto

- sisältää valtion ympäristöhallinnon OIVA - Ympäristö- ja paikkatietopalvelu asiantuntijoille –palvelun aineistoja
- Uudenmaan Ely-keskuksen paikkatietoaineistoa luontokohteista
- Suomen ympäristökeskuksen eliölaji –tietokannan aineistoa
- sisältää kaikki tiedossa olevat Lohjan kaupunkia koskevat luontoselvitykset (Lohjan kaupungin omat tiedot), kartoitukset ja yksittäiset lajitiedot. Aineisto sisältää satoja eri tietolähteitä erillisistä laajoista selvityksistä yksittäisen asiantuntijan antamaan tietoon.

Taajamaosayleiskaavatyötä varten on teetetty seuraavia uusia luontoselvityksiä:

- Luontoselvitys eräillä Lohjan taajamaosayleiskaavan alueilla, Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy luonnos 25.1.2010
- Liito-oravaselvitys, Luontopalvelu Vanamo, Reijo Pokkinen, 2009

Lisäksi Lohjan ympäristöyksikön toimesta (Risto Murto ja Tanja Ruusuvaara-Koskinen) on päivitetty Hiiden kartaston paikkatietoaineistoja taajamaosayleiskaavatyötä varten maastokäynneillä, kyselyillä ja päivittämällä vanhoja tietoja.